

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204723
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6718204723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX H. H. - Q., zastúpený: JUDr. Peter Konvičný, advokát so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 42 409 241, proti žalovaným: 1/ DOST - Dáme obyvateľom Sliača ticho, so sídlom Sládkovičova 282/3, 962 31 Sliač, IČO: 42 196 248, 2/ I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX G. - R. a 3/ W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX/X, XXX XX G. - R., zastúpený: JUDr. Radko Petruňo, advokát so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, IČO: 40 242 315, o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobcu a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 12. 2019, č. k.: 7C/28/2018-243, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., II., IV. p o t v r d z u j e .
- II. Rozsudok vo výroku III., ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy, a vo výroku V. z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- III. Rozsudok okresného súdu vo výroku VI. mení tak, že žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie n e p r i z n á v a .
- IV. Žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný I. výrokmi „D. - OKRADOL AJ OZ DOST A NAĎALEJ NIČÍ ŽIVOTNÉ PROSTREDIE A ŽIVOTY ĽUDÍ“ a „D. - PARAZIT A RAKOVINA SLIAČANOV!“ porušil a neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti.
II. Žalovaný I. je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi štatutárnym zástupcom žalovaného I. podpísané písomné ospravedlnenie v nasledovnom znení: OZ DOST - Dáme obyvateľom Sliača ticho sa ospravedľuje pánovi R. D. za to, že neoprávnene zasiahlo do jeho cti, dôstojnosti a dobrého mena, tým, že počas podujatia SIAF 2016 a SIAF 2017 voči jeho osobe verejne prostredníctvom transparentov prezentoval nepravdivé a urážlivé výroky „D. - okradol aj OZ DOST a naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí“ a D. - parazit a rakovina Sliačanov!“
III. Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovanému I. zamietá.
IV. Súd žalobu voči žalovanému II. a žalovanému III. zamietá.
V. Žalovaný I. je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.
VI. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému II. a žalovanému III. trovy konania v celom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.“
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal o ochrany osobnosti, keď tvrdil, že dňa 28.08.2016 sa v poobedňajších hodinách zhromaždili viaceré fyzické osoby, medzi ktorými boli aj žalovaní 2/ a 3/ a využívajúc prebiehajúce verejné letecké podujatie SIAF 2016 a prítomnosť veľkého

počtu návštevníkov, ho verejne obvinili z krádeže a z opakovaného poškodzovania životného prostredia a ľudských životov. Obvinenie bolo prezentované na transparente „D. - OKRADOL AJ OZ DOST A NAĎALEJ NIČÍ ŽIVOTNÉ PROSTREDIE A ŽIVOTY ĽUDÍ“. Na transparente bolo okrem iného uvedené aj označenie žalovaného 1/. Transparent bol fotograficky zdokumentovaný a fotografia bola zverejnená na internetovej stránke žalovaného 1/. Žalovaní verejne a priamo označili žalobcu za osobu, ktorá sa aj voči žalovanému 1/ mala dopustiť spáchania trestného činu krádeže, resp. sa má dopúšťať aj iného protiprávneho konania, ktorého podstata spočíva v opakovanom poškodzovaní životného prostredia a ľudských životov. Toto obvinenie žalobca považuje za nepravdivé a účelové.

3. Po skončení leteckého podujatia SIAF 2016 bol žalobca kontaktovaný viacerými fyzickými a právnickými osobami so žiadosťou o vysvetlenie obvinení prezentovaných na transparente. Otázky smerovali aj na jeho príbuzných a známych. Žalobca túto skutočnosť považuje za obťažujúcu. Nepravdivé tvrdenia zasiahli do súkromného a rodinného života žalobcu. Klamlivé tvrdenia a obvinenia žalovaných môžu mať negatívny vplyv aj na žalobcovu podnikateľskú činnosť. Počas prípravy verejného leteckého podujatia SIAF 2017 niekoľko obchodných spoločností, ktoré pôvodne mali záujem partnersky sa podieľať na verejnom leteckom podujatí SIAF 2017, stratili záujem o partnerskú spoluprácu na tomto podujatí z dôvodu, že by verejnú spájanie žalobcu, ktorý je okrem iného tiež konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti Slovenská letecká agentúra, s.r.o., ktorá zabezpečuje organizáciu verejného leteckého podujatia SIAF, s trestnou činnosťou, resp. protiprávnym konaním mohlo mať negatívny vplyv na ich dobré meno.

4. Dňa 26.08.2017 sa v čase prebiehajúceho verejného leteckého podujatia SIAF 2017 v bezprostrednej blízkosti miesta, ktoré bolo v katastri mesta Sliač vyhradené ako plocha pre parkovanie osobných motorových vozidiel návštevníkov verejného leteckého podujatia SIAF 2017, verejne zhromaždili viaceré fyzické osoby, medzi ktorými boli opätovne aj žalovaný 1/ a 2/, využívajúc prebiehajúce verejné letecké podujatie SIAF 2017 a prítomnosť veľkého počtu návštevníkov žalovaný 2/ a žalovaný 3/ verejne prezentovali viaceré tvrdenia, resp. obvinenia proti žalobcovi, a to na transparente „D. - PARAZIT A RAKOVINA SLIAČANOV!“. Na transparentoch bolo okrem iného uvedené aj označenie žalovaného 1/. Transparenty boli fotograficky zdokumentované a fotografie boli opätovne zverejnené na internetovej stránke žalovaného 1/.

5. Hanlivé tvrdenia a obvinenia žalovaných smerujúce voči žalobcovi považuje za urážlivé, zasahujúce do jeho cti a ľudskej dôstojnosti a poškodzujúce jeho dobré meno. Tvrdenia sa ho výrazne dotkli najmä z dôvodu, že sa vždy snažil a snaží robiť maximum nielen pre záujmy banskobystrického kraja, ale taktiež sa snaží pomáhať, resp. podporovať, či už finančne, materiálne, prípadne iným vhodným spôsobom aj subjekty, ktoré to nevyhnutne potrebujú. Podporu realizuje prostredníctvom obchodnej činnosti Slovenská letecká agentúra, s.r.o., subjektom, ktoré to nevyhnutne potrebujú, napr. pomoc občianskym združeniam Svetielko nádeje a Asociácia tuberózneho sklerózy, finančná podpora Základnej umeleckej školy Sliač, materiálne a organizačné zabezpečenie akcie Indiánsky deň v Sliači, materiálna podpora Materskej školy v Sielnici, v Sliači, v Badíne (X BOX, note-book), materiálna podpora mesta Sliač (športové potreby), zabezpečenie informačného systému a tlač mestských novín pre mesto Sliač, materiálna podpora akcie Mikuláš v obci Badín a Deň otvorených dverí na Leteckej základni Sliač (darčeky pre deti, zapožičanie materiálneho vybavenia).

6. V spojitosti s uvedenými hanlivými a urážlivými tvrdeniami, bol kontaktovaný, či už osobne alebo telefonicky viacerými subjektmi s otázkami, ktoré sa priamo týkali uvedených tvrdení, resp. obvinení. Po skončení verejného leteckého podujatia SIAF 2016, musel vysvetľovať a ubezpečovať, že nie je pravdou, čo bolo tvrdené žalovanými. Účelom žalovaných je výlučne len ho očierniť pred verejnosťou, resp. ho urážať, a tým v konečnom dôsledku poškodiť jeho česť, dôstojnosť a jeho dobré meno. Dlhoročne sa snaží o budovanie dobrého mena, ktoré je častokrát jedným zo základných predpokladov pozitívneho vnímania osoby v spoločnosti, resp. v prípade výkonu podnikateľskej činnosti jedným z predpokladov na uzatvorenie zmluvných vzťahov, prípadne inej spolupráce s ostatnými podnikateľskými subjektmi. Úmyselným a predovšetkým účelovým konaním žalovaných bolo spôsobené to, že bol pred verejnosťou, svojimi podnikateľskými partnermi, resp. ostatnými subjektmi v podnikateľskej sfére vykreslený ako osoba, ktorá sa dopúšťa opakovaného protiprávneho konania, resp. sa priživuje na úkor iných osôb. Zásah do práva na ochranu osobnosti bol žalovanými realizovaný verejne, a to nielen pred veľkým počtom návštevníkov najväčšieho verejného podujatia na Slovensku, ale následne taktiež aj prostredníctvom internetu. Takýto neoprávnený zásah je objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť, resp. vážnosť žalobcu v spoločnosti v značnej miere. To, že blízki, resp. členovia rodiny žalobcu, boli neustále konfrontovaní s nepravdivými tvrdeniami, resp. obvineniami voči nemu a boli nútení vysvetľovať tretím osobám, že žalobca sa nedopustil takého protiprávneho konania, z ktorého ho obviňujú žalovaní, vyvolalo u neho pociť frustrácie. Obchodná spoločnosť, prostredníctvom ktorej

vykonáva podnikateľskú činnosť, stratila potenciálnych partnerov, ktorí mali záujem podieľať sa na organizácii verejného leteckého podujatia SIAF, a viacerí súčasní partneri sa vyslovili, že v prípade, ak bude naďalej na podujatí SIAF verejne obviňovaný z páchania protiprávneho konania, resp. iného protispoločenského konania, budú nútení zväziť svoje partnerstvo.

7. Zásah do jeho osobnostných práv bol realizovaný pomerne intenzívnym spôsobom, a nakoľko bol uskutočnený aj prostredníctvom internetu, okruh osôb, ktoré sa s nepravdivými a urážajúcimi tvrdeniami oboznámili, je neohraničený. Okresný súd uznesením č. k.: 7C/28/2018-204 zo dňa 15.11.2019 pripustil zmenu žaloby s tým, že žalobca sa voči žalovaným domáha písomného ospravedlnenia v naformulovanom znení s priznaním oprávnenia toto ospravedlnenie zverejniť akýmkoľvek spôsobom, najmä spôsobom, akým žalovaní zasiahli do práva žalobcu na ochranu osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy 15.000,- €.

8. Žalovaný 1/ uviedol, že protestné zhromaždenie 28.08.2016 organizovalo Občianske združenie DOSŤ - Dámy obyvateľom Sliača ticho z dôvodu, že každoročne vykonávané letecké dni ničia životné prostredie, zdravie a majetky obyvateľov mesta Sliač a okolitých obcí a majiteľ Slovenskej leteckej agentúry, s.r.o., t. j. žalobca, nemal záujem túto situáciu riešiť. Nápis na transparentoch neboli namierené proti žalobcovi ako fyzickej osobe, ale ako konateľovi leteckej agentúry, pretože táto vykonávaním leteckých dní spôsobovala, ale aj spôsobuje počas leteckých dní, ale aj po nich pre obyvateľov traumy a neskutočné utrpenie v podobe prekročenej hlučnosti, spádu karcinogénnych rakovinotvorných spodín po spálenom benzíne z lietadiel a iných nežiaducich vplyvov na obyvateľov. Žalovaný 1/ nikdy nemal nedorozumenie ani iné problémy so žalobcom ako fyzickou osobou, vždy to bol kontakt právnickej osoby proti právnickej osobe. Protestné transparenty boli osadené vedľa cesty, na trávnej ploche. To, že išlo o akciu a majetok občianskeho združenia, jednoznačne potvrdzuje na oboch transparentoch nápis v spodnej časti každého z nich: „OZ DOSŤ“. Protestná akcia bola zameraná hlavne proti ďalšiemu vykonávaniu medzinárodných leteckých dní na letisku Sliač, ktoré organizuje Slovenská letecká agentúra, s.r.o., ktorej je žalobca spoločník a konateľ, rovnako aj proti prevádzke vojenských bojových stíhačiek z vojenskej leteckej základne Sliač. Žalovaný 1/ na osobnom stretnutí so žalobcom v kancelárii bývalého primátora mesta Sliač ešte v roku 2015 zistil pretrvávajúci nezáujem žalobcu riešiť problematiku životného prostredia, zdravia a majetkov občanov pred, počas a po leteckých dňoch. Cieľom žalobcu je mať z leteckých dní čo najväčší zisk na úkor obyvateľov mesta Sliač a okolitých obcí bez adekvátnej finančnej kompenzácie. Na zhromaždení sa zúčastnilo viacero osôb. Aj keď slovné vyjadrenia na transparentoch mohli vyznieť pre žalobcu ako urážlivé, neprijemné a priamo sa ho dotýkali, je nepochybné, že iba zobrazovali v prenesenom význame jestvujúcu skutočnosť, na ktorú chcelo občianske združenie povoleným spôsobom poukázať.

9. Žalovaný 2/ tvrdil, že protestného zhromaždenia sa zúčastnil ako člen rady občianskeho združenia, nie ako fyzická osoba. Žalobu považuje o pokus o likvidáciu jeho osoby, keďže ako predseda a člen rady občianskeho združenia si dovoľil verejne vystúpiť proti každoročnému vykonávaniu medzinárodných leteckých dní na letisku Sliač, ktoré každoročne vykonáva Slovenská letecká agentúra, s.r.o., teda spoločnosť žalobcu. Nápis na transparentoch neboli namierené proti žalobcovi ako fyzickej osobe, ale ako konateľovi leteckej agentúry.

10. Žalovaný 3/ uviedol, že protestnej akcii dňa 28.08.2016 sa zúčastnili viaceré fyzické osoby a on sa akcie zúčastnil ako člen občianskeho združenia. Žalobca každoročne unavuje, obťažuje a frustruje leteckými dňami obyvateľov mesta Sliač. Smerovanie protestu označením žalobcu, že ničí životné prostredie a je rakovinou Sliačanov, bolo myslené, že konateľ spoločnosti, ktorá každoročne za každú cenu organizuje tak obrovské podujatie, pri tak veľkej koncentrácii ľudí a leteckej techniky, veľkou mierou prispieva k zhoršeniu životného prostredia na Sliači a blízkom okolí. Úmyslom žiadneho z hesiel na transparentoch nebolo uraziť, či akokoľvek znevážiť meno žalobcu, ale upozorniť ho týmto na fakt, že jeho činnosť, ktorú každoročne prevádzkuje na letisku Sliač, možno prirovnať k rakovine a parazitovaniu. Žalobca každoročne usporadúva letecké dni bez ohľadu na to, že obyvateľom Sliača to nie je príjemné, neželajú si to a ničí ich to. Značnou mierou sa tým podieľa na znečisťovaní životného prostredia, obťažuje hlukom, navyše paralyzuje dopravu v meste. Žalobca nikdy neprejavil ani náznak ľútosti zo vzniknutej situácie, ani snahu stretnúť sa za účelom hľadania spôsobu riešenia problému. Žalobca žije z výťažku leteckých dní na úkor traumatizovaných ľudí zo Sliača. Sliačania musia strpieť neúnosnú mieru hluku, za čo sa im nedostáva žiadne odškodné, ani primeraná kompenzácia.

11. Okresný súd po vykonaní dokazovania mal za nesporné, že žalovaný 1/ organizoval počas priebehu leteckých dní v roku 2016, 2017 protestnú akciu, ktorej cieľom bolo poukázať na nesúhlas časti obyvateľov mesta Sliač s organizáciou tohto podujatia a jeho nepriaznivým dopadom na životné prostredie v lokalite a to formou transparentov a na nich prezentovaných informácií. Konštatoval, že zástupcovia žalovaného 1/ mali vedomosť o tom, kto je usporiadateľ a organizátor leteckých

dní (Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a Slovenská letecká agentúra, s.r.o.), protestnú akciu realizovali tým spôsobom, že na transparentoch označili priezvisko žalobcu a prezentovali o žalobcovi ako fyzickej osobe informácie, ktorých pravdivosť v konaní nepreukázali. Žalovaný 1/ v konaní nepreukázal, že by žalobca ako fyzická osoba niekoho okradol, ničil by životné prostredie, či životy ľudí, rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal, že difamujúce označenie žalobcu „parazit a rakovina Sliáčanov“, má dostatočný skutkový základ v hodnotiacom úsudku. Dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného 1/ uvedené na transparentoch vo vzťahu k žalobcovi sú v rozpore s elementárnou požiadavkou úcty k dôstojnosti fyzickej osoby. Žalovaný 1/ nepreukázal pravdivosť ním prezentovaných skutočností ani iné informácie, či logické súvislosti, ktoré by ho oprávňovali označiť žalobcu za zlodēja, ničiteľa životného prostredia a životov ľudí, parazita, či rakovinu Sliáčanov, že išlo o vecnú kritiku, ktorá by sa opierala o pravdivé skutočnosti a z nich vychádzajúce logické závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú. Pokiaľ aj žalovaný 1/ tvrdil, že takto prezentovaná kritika žalobcu bola primeraná obsahom i formou, v konaní nepreukázal pravdivosť skutočností, informácií a podkladov, z ktorých jeho kritika vychádzala, ani žiadnu logickú súvislosť medzi pravdivými informáciami a prezentovaným hodnotiacim úsudkom. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ porušil a neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

12. Vo vzťahu k nároku na primerané zadostučinenie súd uviedol, že nebolo preukázané zníženie žalobcovej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, resp. vznik iných skutočností, ktoré by značným spôsobom zasiahli do života žalobcu, jeho spoločenského uplatnenia, výkonu podnikateľskej činnosti a podobne, preto žalobu v tejto časti zamietol. Vyšiel zo zistenia, že dĺžka protiprávneho konania (niekoľko hodín v priebehu jedného dňa počas kalendárneho roka), lokácia (statické umiestnenie transparentov), pokojný priebeh protestnej akcie, v konaní preukázaná miera a intenzita zásahu neodôvodňujú potrebu takejto náhrady. Záujem verejnosti, či už fyzických osôb, alebo obchodných partnerov o objasnenie pravdivosti tvrdení uvedených na transparentoch žalobca preukázal čestnými vyhláseniami, zároveň však uviedol, že po vysvetlení situácie nenastali žiadne ďalšie negatívne následky neoprávneného zásahu. Podľa jeho záveru žalobcova dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti neboli znížené v značnej miere, resp. nenastal iný závažný dôsledok v živote žalobcu. Písomné ospravedlnenie považoval za dostatočné a primerané zadostučinenie.

13. Uloženie povinnosti žalovanému 1/ vo forme písomného ospravedlnenia považoval za dostatočnú satisfakciu, pričom žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal ospravedlnenia žalovaného 1/ formou akýmkoľvek spôsobom, keď požiadavka žalobcu sa súdu javí ako špekulatívna, vopred nepredvídateľná, ktorá by s veľkou pravdepodobnosťou vyvolala v budúcnosti ďalší konflikt medzi stranami sporu.

14. Žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal, akým konaním, správaním, prípadne akou činnosťou sa žalovaní 2/ a 3/ mali dopustiť protiprávneho konania vo vzťahu k jeho osobe. Samotná účasť žalovaných na verejnom priestransve počas protestnej akcie organizovanej žalovaným 1/ bez ďalšieho preukázania činnosti, či konania, ktorým by nespochybniteľne neoprávnene zasiahli do práv na ochranu osobnosti žalobcu, nezakladá ich pasívnu vecnú legitímáciu v konaní. Rovnako ich legitímáciu nezakladá ani fakt, že názorovo zdieľajú činnosť a aktivity žalovaného 1/. Z uvedených dôvodov súd žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania podľa § 155 ods. 1 CSP.

15. Proti rozsudku sa odvolali žalobca a žalovaný 1/.

16. Žalobca v odvolaní uviedol, že napáda rozsudok vo výroku III., IV. (v prípade nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy len do výšky 5.000 EUR) a výroku VI. s tým, aby odvolací súd v tomto rozsahu rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo ich zmenil tak, že žalovaný 2/ a 3/ žalovanými výrokmi porušili a neoprávnene zasiahli do práva žalobcu na ochranu osobnosti, zároveň žiadal, aby ich súd taktiež zaviazal do 3 dní od právoplatnosti doručiť mu vlastnoručne podpísané ospravedlnenie, tiež žiadal, aby žalovaní 1/, 2/ a 3/ boli spoločne a nerozdielne zaviazaní do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť mu 5.000 EUR ako náhradu nemajetkovej ujmy a žalovaní 2/ a 3/ boli zaviazaní nahradiť mu trovy konania v celom rozsahu. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d), písm. f), písm. h) CSP.

17. Namietal závery súdu prezentované v bode 26 odôvodnenia, kde súd uviedol, že voči žalovaným 2/ a 3/ nepreukázal, akým konaním a správaním sa mali dopustiť protiprávneho konania vo vzťahu k jeho osobe. Zdôraznil, že neoprávneným zásahom môže byť každé konanie, resp. správanie (aktívne, či pasívne), ktoré je v rozpore s objektívnym právom, pričom takýto zásah môže byť realizovaný nielen ústne a písomne, ale taktiež aj akýmkoľvek iným spôsobom, pokiaľ sa z tohto spôsobu prevedenia dá odvodiť jeho úmysel a význam. Z toho jednoznačne vyplýva, že za neoprávnený zásah sa nemusí považovať len aktívne konanie konkrétnej osoby, ale za neoprávnený zásah sa považuje aj akékoľvek

iné konanie, správanie osoby, ktoré svojou formou je v rozpore s objektívnym právom. Súd prvej inštancie nebral do úvahy, čo je neoprávnený zásah a akou formou k takémuto zásahu môže dôjsť, resp. aký spôsob konania alebo správania naplňa znaky neoprávneného zásahu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na definíciu konania, ktorým je vôľou riadená činnosť pozostávajúca z usporiadaných aktivít a vedome smerujúcich k určitému cieľu, ako aj na definíciu správania, ktorým je súbor všetkých objektívne porovnateľných aktivít entity, ktorými sa uskutočňuje vzájomné pôsobenie medzi entitou a jej okolím. V súvislosti s nesprávnym záverom súdu ohľadom údajnej absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 2/ a 3/ dal do pozornosti, že žalovaný 2/a 3/ sa preukázateľne zúčastnili zhromaždenia v roku 2016 a 2017, čo vyplýva aj z fotografií, ktoré boli predložené (v prípade zhromaždenia v roku 2016 sa tohto zhromaždenia zúčastnili výlučne len žalovaní 2/ a 3/, pričom v prípade zhromaždenia v roku 2017 sa ho okrem žalovaného 2/ a žalovaného 3/ zúčastnili aj ďalšie osoby, na zhromaždení v roku 2016 a 2017 sa zúčastnili ako fyzické osoby a nie ako členovia občianskeho združenia, čo preukázateľne vyplýva priamo z výpovedí žalovaných 2/ a 3/ na pojednávaní 17. 10. 2019, keď sa na zhromaždeniach v roku 2016 a 2017 zúčastnili s cieľom prejavit' svoj osobný názor okrem iného aj vo vzťahu k žalobcovi prostredníctvom transparentov, na ktorých boli zachytené tvrdenia, výroky, ktoré súd posúdil ako výroky, ktorými došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z jednotlivých vyjadrení žalovaných 2/ a 3/ prezentovaných písomne v priebehu konania, keď za výroky prezentovanými na zhromaždení v roku 2016 a 2017 si stoja. Žalovaný 2 /a 3/počas konania viackrát ústne písomne uviedli viacero dôvodov, pre na transparentoch uviedli výroky, ktoré súd považuje za výroky, ktorý neoprávnenne zasahujú do práva žalobcu na ochranu osobnosti. V tejto súvislosti poukázal na obsah písomného podania žalovaného 2/ zo dňa 28. 12. 2018 ako aj na písomné podanie žalovaného 3/ z toho istého dňa, kde uviedli, že „značnou mierou sa tým podieľa na znečisťovaní životného prostredia, obťažuje hlukom, navyše paralyzuje dopravu v meste...“, „žalobca, ktorý je majiteľom leteckej agentúry nám Sliačanom spôsobuje trvalé traumatizujúce zážitky, podieľa sa značnou mierou na devastácii životného prostredia a v nemalej miere spôsobuje zdravotné problémy občanom aj zvieratám“.

18. Zdôraznil, že transparenty, na ktorých boli zachytené výroky, boli vymyslené a vyhotovené žalovaným 2/, resp. žalovaným 3/ (žalovaný 2 a žalovaný 3/ sú členmi žalovaného 1/, pričom vzhľadom na charakter žalovaného 1 (právnická osoba) je objektívne nemožné, aby tieto transparenty, výroky vymyslel a vyhotovil priamo žalovaný 1/. Tvrdenie žalovaného 2/ a žalovaného 3/, že za myšlienkami uvedenými na transparentoch údajne nestoja oni, sú absurdné, obzvlášť, ak žalovaný 2/ je okrem iného aj štatutárnym orgánom žalovaného 1/, ktorý zhromaždenia organizoval), sú transparentmi žalovaného 2/ a žalovaného 3/, čo potvrdil dokonca aj sám žalovaný 3/ vo svojom písomnom podaní zo dňa 28. 12. 2018, keď uvádzal, že ide o "naše transparenty", boli na miesto konania zhromaždení v roku 2016 a 2017 donesené a osadené do zeme priamo žalovaným 2/ a žalovaným 3/. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný 2/ a žalovaný 3/ sa vedome a cielene zúčastnili na zhromaždeniach v roku 2016 a 2017, t. j. protestnej akcií, na ktorých prostredníctvom transparentov vyjadrovali svoje „názory“, t. j. o žalobcovi uvádzali nepravdivé tvrdenia, resp. urážlivé a hanlivé označenia s cieľom poškodiť jeho dobré meno pred širokou verejnosťou. Žalovaní 2/ a 3/ sa zhromaždení v rokoch 20 a 2017 nezúčastnili len ako tzv. nestranní pozorovatelia, okoloidúci, ale svojím konaním a správaním de facto viedli tieto protestné akcie, pričom svoj názor vyjadrovali práve prostredníctvom transparentov. Žalovaní 2/ a 3/ názorovo nielenže zdieľajú činnosť a aktivity žalovaného 1/, ale sú preukázateľne ako fyzické osoby iniciátormi týchto myšlienok a aktivít žalovaného 1/.

19. Poukázal aj na to, že v roku 2016 sa na mieste protestnej akcie stretol právny zástupca žalobcu so žalovaným 2/ a žalovaným 3/ za účasti príslušníkov SBS s cieľom poučiť ich o ich protiprávnom konaní, pričom títo svoje konanie nepovažovali za protiprávne, čo prezentovali ústne s tým, že protestujú preto, že „D. okradol aj ich občianske združenie, ničí životné prostredie a životy Sliačanov, t. j., že sa plne stotožňujú s výrokom, ktorý majú uvedený na transparente. Žalovaný 2/ a 3/ sa k tomuto tvrdeniu nejako nevyjadrili, nepopreli ju, preto súd prvej inštancie mal podľa § 151 ods. 1 CMP túto skutočnosť považovať za nespornú, čo však neurobil. Okrem toho súd prvej inštancie nebral do úvahy ani to, že za nesporné sa v konaní mali považovať aj všetky skutkové tvrdenia žalobcu prezentované v jeho písomnom podaní zo dňa 4. 3. 2019 z dôvodu, že žalovaný 2/ vo svojom podaní zo dňa 30. 5. 2019 a žalovaný 3/ vo svojom podaní zo dňa 9. 5. 2019 sa jednoznačne vyjadrili, že k tvrdeniam žalobcu uvedeným v jeho podaní zo dňa 4. 3. 2019 sa nebudú vyjadrovať. Aj napriek tomu súd postupoval v rozpore s ustanovením § 151 CSP. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je jednoznačne zrejmé, že z konania, správania žalovaných 2/, 3/, ktoré je uvedené vyššie, je objektívne a jednoznačne možné odvodiť úmysel, resp. význam. Namietal záver súdu, že nie je zrejmé, resp. v konaní preukázané, akým konaním, resp. správaním žalovaní 2/ a 3/ mali neoprávnenne zasiahnuť do práv žalobcu.

20. Aj keď žalovaný 2/ a žalovaný 3/ majú zákonné právo zhromažďovať sa, resp. právo slobody prejavu, nemôžu tieto práva zneužívať a zasahovať tým do práv iných osôb, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 4/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo/1107/2006. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie nerozhodol správne, žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol, nakoľko bolo preukázané, akým konaním správaním sa dopustili neoprávneného zásahu do jeho práv. Súd pri rozhodovaní nevychádzal z náležite zisteného skutkového stavu, keď nezobral do úvahy skutočnosti, ktoré boli výsledkom dokazovania a nezohľadňoval nespornosť skutkových tvrdení žalobcu, taktiež rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Žalobca namietal závery okresného súdu v bode 24 a 25 odôvodnenia, pretože nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, teda nie sú založené na náležite zistenom skutkovom stave a taktiež vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia. Zdôraznil, že v konaní bola náležite preukázaná opodstatnenosť nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Preukázal nielen následky v zmene súkromného, rodinného pracovného života, ktoré mu vznikli v dôsledku neoprávneného zásahu, ale aj okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. K zásahu do práv žalobcu na ochranu jeho osobnosti dochádzalo opakovane (rok 2016, 2017 2018) počas najväčšieho verejného podujatia uskutočňovaného na Slovensku s účasťou viac ako 100 000 návštevníkov za každý rok (žalovaný v priebehu kalendárneho roka podobné protestné akcie nikdy preukázateľne nerealizovali), a to osobne v mieste pred vstupnou bránou do miesta konania podujatia SIAF, resp. v mieste určenom ako parkovisko pre návštevníkov podujatia, kde transparenty s výrokmi videlo čo najväčšie množstvo návštevníkov podujatia, ale aj prostredníctvom internetovej stránky žalovaného 1/, na ktorej boli zverejnené fotografie, ktoré boli predložené v konaní, pričom táto internetová stránka bola po doručení žaloby žalovaným účelovo preukázateľne zrušená, taktiež z médií, čo potvrdili samotní žalovaní 2/ a 3/, keď navrhli vypočuť redaktorku TV Markíza, ktorá v súvislosti s protestnou akciou realizovala reportáž, pričom rozsah a ohlas nepriaznivých dôsledkov na postavenie žalobcu v jeho rodine, resp. v oblasti jeho podnikateľskej činnosti bol značný, čo vyplynulo z predložených listinných dôkazov v konaní.

22. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že neoprávnený zásah do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti mal výrazný vplyv na jeho súkromný, rodinný ako aj pracovný život, t. j. v dôsledku tohto zásahu došlo preukázateľne k zmene života žalobcu, pričom vo vzťahu k súkromnému životu poukázal na to, že každý rok po skončení podujatia SIAF je kontaktovaný zo strany viacerých známych, blízkych priateľov, ako aj subjektov, ktorým prostredníctvom svojej podnikateľskej činnosti pomáhal, a to ohľadom výrokov žalovaných, ktoré sú nimi prezentované a verejne šírené a je nútený týmito osobám vysvetľovať, že tieto výroky nie sú pravdivé, že sa žiadneho protiprávneho konania nedopúšťa. Je frustrovaný a psychicky unavený z toho, že si musí pravidelne každý rok po skončení podujatia SIAF prechádzať rovnakou situáciou. Taktiež v rodinnom živote každý rok po skončení podujatia SIAF sú členovia jeho rodiny z viacerých strán kontaktovaný, a to synovia, priateľka a sestra žalobcu sú vystavovaný neustálym otázkam vo vzťahu k pravdivosti tvrdení o ňom. Pre synov žalobcu je frustrujúce, že sa o otcovi na verejnosti šíria nepravdivé tvrdenia. Synovia pravidelne každý rok musia brániť otca a vysvetľovať, že tieto tvrdenia sú nepravdivé. Taktiež je postihnutý v pracovnom živote, pretože každý rok po skončení podujatia SIAF je kontaktovaný z viacerých strán, najmä zo strany Ministerstva obrany SR, ďalej subjekty podieľajúce sa na realizáciu podujatia SIAF, obchodní partneri obchodných spoločností, v ktorých je žalobca konateľom s tým, že im musí vysvetľovať dané obvinenia. Tieto skutočnosti boli v konaní preukázané.

23. Z predložených čestných vyhlásení vyplýva, že neoprávnený zásah do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti bol vzhľadom na spôsob realizácie objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na jeho strane v značnej miere, pričom predmetnú ujmu by takto v danom mieste a čase vnímala každá iná fyzická osoba, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 4. 1. 2012, sp. zn. 5 Cdo/198/2011, z obsahu ktorého vyplýva, že už to, že je osoba verejne nepravdivo označená za aktéra protiprávnej, resp. amorálnej činnosti objektívne spôsobuje tejto osobe ujmu, pričom v prípade takého zásahu nemožno považovať zadostučinenie vo forme ospravedlnenia za postačujúce, taktiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 12. 10. 2006, sp. zn. 30 Cdo 2232/2006.

24. Žalobca nadobudol podozrenie, že súd prvej inštancie sa náležite neoboznámil s obsahom všetkých listinných dôkazov (čestnými prehláseniami), ktoré v konaní predložil. Taktiež je pre žalobcu záťažujúce, že súd prvej inštancie nebral do úvahy následky, ktoré neoprávnený zásah spôsobil. To, že založil svoj názor na údajnej absencii ujmy žalobcu v značnej miere na tom, kde žalobca pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 17. 10. 2019 uviedol to, že po vysvetlení situácie zo strany žalobcu nenastali žiadne ďalšie negatívne následky neoprávneného zásahu, svedčí o tom, že súd prvej inštancie si z výpovede žalobcu extrahoval len časť jeho vyjadrenia bez toho, aby bral do úvahy aj ďalšiu časť vety, resp.

posudzoval jeho výpoveď ako celok. Na pojednávaní uviedol: „Pokiaľ bolo dané vysvetlenie zo strany mojich priateľov, zamestnancov a rodiny na predmetné udalosti, následne už ďalšie reakcie nevznikli, ale ono to malo také vlny udalostí, na chvíľu to stíchne, potom prišli ďalšie letecké dni a ďalší rok a tá situácia sa opakovala. Predpokladám, že pokiaľ žalovaní v tomto budú pokračovať, tá situácia sa opakovať bude ...“.

25. Opätovne zdôraznil, že to, že mu nevznikla neoprávneným zásahom do jeho práv na ochranu osobnosti žiadna majetková ujma (vypovedanie existujúcich zmlúv, neposkytnutie finančných prostriedkov na realizáciu podujatia SIAF, strata obchodných partnerov) ešte neznamená, že neoprávnený zásah do jeho práv nespôsobil žiadne následky v značnej miere. Zároveň zdôraznil, že k žiadnemu skutkovému tvrdeniu žalobcu týkajúcemu sa následkov neoprávneného zásahu v súkromnom, rodinnom a pracovnom živote, na ktoré poukázal v podaní zo dňa 22. 10. 2019, sa žiaden zo žalovaných počas konania nevyjadril, resp. ich nepoprel. V tejto súvislosti opakovane poukázal na zmysel ust. § 151 ods. 1 CSP.

26. Aj v tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúceho v tom, že pri posudzovaní otázky vzniku nároku na priznanie zadosťučinenia v peniazoch sa zameral výlučne na otázku naplnenia podmienky značného zníženia dôstojnosti a vážnosti žalobcu spoločnosti, ale opomenul možnosť splnenia podmienky nedostatočnosti morálneho zadosťučinenia aj v dôsledku iných skutočností zásahu do súkromia.

27. Nesúhlasí so stanoviskom súdu prvej inštancie, podľa ktorého peňažná satisfakcia je prípustná len vtedy, ak je dokazovaním preukázané, že neoprávneným zásahom žalovaných došlo k zníženiu cti, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, a to či už v rodine, mieste bydliska, na pracovisku, v odbornom svete. V žalobe ako aj v priebehu konania žalobca poukazoval okrem iného aj na to, že neoprávneným zásahom žalovaných bolo zasiahnuté aj do jeho súkromného života, pričom Občiansky zákonník v ust. § 13 ods. 2 nevyžaduje pri zásahu do súkromia, aby došlo k zníženiu v značnej miere dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti. Výroky, ktoré boli uvedené na transparentoch, boli objektívne spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 2. 2010, sp. zn. 3 Cdo/137/2008 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2011, sp. zn. 4 Cdo 232/2010, ktoré sa zaoberalo tým, či je možné priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch aj v prípade, ak neoprávneným zásahom nebola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti.

28. Poukázal na ustanovenie § 13 ods. 2 OZ, keď dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon ustanovuje jedinou podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Súd nepostupoval v súlade so správnym výkladom ust. § 11až 13 OZ, t. j. nesprávne vec správne posúdil a nerozhodol správne, ak žalobcovi nepriznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy len z dôvodu, že v konaní údajne žalobca nepreukázal, že neoprávnený zásah nespôsobil zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, a to napriek tomu, že k ujme v značnej miere preukázateľne došlo. V závere odvolania namietal absenciu náležitého odôvodnenia, resp. vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami a dôkazmi prezentovanými žalobcom, preto rozhodnutie považuje za arbitrárne. Túto skutočnosť považuje za takú, ktorá spôsobila nepreskúmateľnosť rozsudku.

29. Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že ho podáva proti výroku I., II. a V., v týchto častiach žiadal rozsudok zrušiť s tým, aby voči žalovanému 1/ bola žaloba zamietnutá. Namietal, že súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, žalobca v konaní nezvládol dôkazné bremeno a nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by žalovaný 1/ sa svojim konaním dopustil voči nemu ako fyzickej osobe akéhokoľvek protiprávneho konania, naopak, vyvrátil jeho tvrdenie v žalobe a písomných podaniach a predložením nespochybniteľných dôkazov sa preukázala neopodstatnenosť podanej žaloby.

30. Poukázal na svoje písomné vyjadrenia, kde uviedol všetky skutočnosti majúce vzťah k žalobe a predložil nespochybniteľné písomné dôkazy. Predpokladal, že súd po zvážení všetkých skutočností rozhodne o zamietnutí žaloby v celom rozsahu, čo sa nestalo. K súdnemu pojednávaní zo dňa 17. 10. 2019 uviedol, že na tomto sa potvrdilo to, že i keď žalobca vystupuje v žalobe ako fyzická osoba, všetky jeho prejavy a vyjadrenia sú v polohe riaditeľa a konateľa spoločnosti Slovenská letecká agentúra, s.r.o., Banská Bystrica, teda právnickej osoby. Žalobca uviedol na pojednávaní, že všetko sa to začalo rokovaním s Mestom Sliač o tom, že by im žalobca mal odovzdávať nejakú kompenzáciu za organizáciu leteckých dní, resp. časť príjmu, ktorý získal zo vstupného. Už v tomto vyjadrení žalobca klamal, lebo v skutočnosti nebolo to žiadne rokovanie s Mestom Sliač, ale rokovanie so zástupcami OZ DOST, teda právnickou osobou. Stretnutie s zorganizoval v týždni po leteckých dňoch v roku 2015 vtedajší predseda OZ DOST I. Y., ktorého ústne poveril vtedajší predseda C. S.. Žalobca s tým súhlasil. Bolo mu povedané, že sa s ním chcú stretnúť zástupcovia OZ DOST a starostovia dotknutých obcí a chcú s

ním prejednať dopady vykonávania leteckých dní na obyvateľov. Vo vzťahu k finančným kompenzáciám mu bolo oznámené, že ak sa rozhodne poskytnúť kompenzácie, tak nech finančné prostriedky pošle na účet MÚ Sliach. Jeho tvrdenie, že dal transparenty odstrániť, bolo klamstvom. Tieto nikomu nezavadzali, boli osadené na trávnom povrchu vedľa cesty a nič ho neoprávňovalo k tomu, aby si ich privlastnil a prechovával ich vo svojej spoločnosti. Jeho konanie bolo preukázané v priestupkovom konaní. Taktiež je klamstvo, že žalobca dal pokyn svojmu zamestnancovi, aby pána Y. navštívil a na protipodpis mu vyplatil 10 EUR a že má doklad, že tieto peniaze prevzal pán Y.. Žiadne peniaze mu nevyplatil. Výpoveď žalobcu je len kopou klamstiev a výmyslov. Jeho výpoveď nebola výpoveďou žalobcu, ktorý v žalobe vystupuje ako fyzická osoba, ale výpoveďou organizátora, vykonávateľa a riaditeľa medzinárodných leteckých dní, konateľa obchodnej spoločnosti Slovenská letecká agentúra, s.r.o., Banská Bystrica, teda právnickej osoby.

31. Čo sa týka transparentu "D. okradol aj OZ DOST a naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí", uviedol, že tento transparent sa nemôže týkať žalobcu ako fyzickej osoby, lebo čo sa týka krádeže transparentov, tak tieto odcudzil počas vykonávania leteckých dní syn konateľa obchodnej spoločnosti na jeho priamy pokyn. Teda aj konateľ, právnická osoba R. D. je za krádež transparentov zodpovedný. Čo sa týka časti nápisu na transparente, že naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí, tak vysvetlenie je jednoduché. Ničiť životné prostredie a životy ľudí môže len ten, kto vykonáva letecké dni, a to je R. D. ako právnická osoba. Životné prostredie a životy ľudí sú počas leteckých dní ničené nadmerným hlukom a splodinami po spálení leteckého benzínu lietadlami zúčastnenými na leteckých dňoch. Žalobcu ako fyzickej osoby sa tento transparent vôbec netýka. Tento si žalobca len privlastnil, aby mohol podať žalobu o ochranu osobnosti, lebo mu zákon neumožňuje takúto žalobu podať ako právnickej osobe. Napriek tomu, že právny zástupca žalobcu už skoro rok pred pojednávaním vedel o tom, že žalovaný 1/ po podaní žaloby zrušil internetovú stránku, na ktorej žiadal o uverejnenie ospravedlnenia, až na pojednávaní 17. 10. 2019 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zmeny petitu žaloby.

32. K súdnemu pojednávaniu zo dňa 12. 12. 2019 uviedol, že právny zástupca sa vyjadroval tým spôsobom, že si do ruky zobral diktafón a do tohto nadiktoval niekoľko viet, ktoré neboli pre nich zrozumiteľné. Preto nemohli žalovaní na jeho vystupovanie reagovať. Žalovaný 1/ požiadal formou priamej účasti na pojednávaní o vykonanie výsluchu svedkov N. K. a I. V. I.. Urobili tak preto, aby zabránili možnosti svedkyne ovplyvniť žalobcom. Svedkyňa N. K. jednoznačne potvrdila, že ako členka OZ DOST sa zúčastnila po skončení leteckých dní v roku 2015 stretnutia v kancelárii bývalého primátora Mesta Sliach pána S.. Účelom tohto stretnutia bolo vysvetliť žalobcovi negatívny dopad leteckých dní na mesto Sliach a jeho obyvateľov, pričom na stretnutí vystupoval pán Y. ako zástupca občianskeho združenia, žalobca tam bol v pozícii štatutára za právnickú osobu, ktorá organizuje letecké dni na Sliachi. Svedkyňa jednoznačne potvrdila, že išlo o stretnutie právnickej osoby proti právnickej osobe.

33. Svedkyňa I. V. I. uviedla vo vzťahu k čestnému vyhláseniu, že toto nepísala ona ani netvorila jeho obsah, ale ho podpísala. Dátum 31. 8. 2018 na čestné vyhlásenie nenapísala a o skutočnostiach uvedených v čestnom vyhlásení, kde žalobca bol označený pri protestnej akcii, že okradol OZ DOST a naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí a bol označený za parazit a rakovinu Sliachanov, túto informáciu nemala a dozvedela sa to z obsahu čestného vyhlásenia. Ani o ostatných skutočnostiach uvedených v čestnom vyhlásení nevedela. Výsluchom svedkyne bolo preukázané a potvrdené, že čestné vyhlásenia pravdepodobne vyhotovil žalobca so svojim právnym zástupcom a vymysleli obsah tak, aby vyhovoval žalobcovia a posunuli ich osobám na podpis.

34. Žalovaný 1/ považuje za nutné uviesť, že počas pojednávania položil žalobcovi otázku, aby predložil akýkoľvek dôkaz o tom, že by sa boli žalovaní dopustili voči nemu ako fyzickej osobe protiprávneho konania, k tejto otázke sa žalobca nevyjadril. Keď štatutár žalovaného 1/ na otázku súdu, či majú ešte niečo na doplnenie dokazovania, uviedol, že ešte sú len v polovici otázok, ktoré chce položiť žalobcovi, súdne pojednávanie malo rýchly spád bez toho, aby súd na toto vyjadrenie reagoval a dal slovo právnemu zástupcovi žalobcu ako aj právnemu zástupcovi žalovaného 3/ na vyjadrenie záverečnej reči. Hoci v zázname je uvedené, že štatutár žalovaného 1/ a žalovaný 2/ neuvádzajú ďalšie skutkové okolnosti, nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, čo nie je pravda, lebo súd ich k tomu nevyzval a žalovaným 1/ a 2/ neumožnil sa vyjadriť v záverečnej reči. Súd ako irelevantné dôkazy zamietol aj návrh štatutára žalovaného 1/ o predloženie a posúdenie hlukových štúdií z roku 2007.

35. To, že žalobca ako fyzická osoba nemá žiadny právny vzťah k vykonávaniu medzinárodných leteckých dní, jednoznačne potvrdzuje zmluva číslo XXXX/XXX o zorganizovaní a zabezpečení verejného leteckého podujatia „Medzinárodné letecké dni - SLOVAK INTERNATIONAL Air fest 2016“, ako aj zmluva číslo XXXX/XXX o zorganizovaní zabezpečení verejného leteckého podujatia „Medzinárodné letecké dni - SLOVAK INTERNATIONAL Air fest 2017“, v ktorých ako objednávateľ figuruje Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, zastúpené N. N. N. a v druhom

prípade V. M. G.. Ako poskytovateľ v oboch zmluvách je uvedená Slovenská letecká agentúra, s.r.o., Banská Bystrica, zastúpená R. D., konateľom a riaditeľom spoločnosti. Z obsahu týchto zmlúv vyplýva, že organizátorom a vykonávateľom medzinárodných leteckých dní bola Slovenská letecká agentúra, s.r.o., Banská Bystrica, ktorej konateľom a riaditeľom je R. D.. Bolo preukázané, že žalobca ako fyzická osoba nemá s medzinárodnými leteckými dňami na letisku Sliač nič spoločné. Je preto logické, že nápisy na transparentoch sa netýkali žalobcu, ale organizátora a vykonávateľa leteckých dní, ktorými jednoznačne Slovenská letecká agentúra, s.r.o., Banská Bystrica konateľa R. D. ako právnickej osoby. 36. V tejto súvislosti poukázal na to, že svedkyne potvrdili, že žalobca vo vzťahu k žalovanému 1/ vystupoval ako právnická osoba a čestné vyhlásenia, ktoré žalobca predložil, boli osobám podsunuté a zrejme ich text vytvoril žalobca. K záveru vyslovenému v rozsudku v bode 23 o tom, že zástupcovia žalovaného 1/ mali vedomosť o tom, kto je usporiadateľ a organizátor leteckých dní, protestnú akciu realizovali tým spôsobom, že na transparentoch označili priezvisko žalobcu a prezentovali o ňom ako fyzickej osobe informácie, ktorých pravdivosť v konaní nepreukázali, uviedli, že toto tvrdenie súdu nič nepreukazuje. V prvom rade je povinnosťou žalobcu preukázať, že nápisy na transparentoch sa týkajú práve jeho ako fyzickej osoby, o čom žalobca do skončenia pojednávania nepredložil ani jeden dôkaz. Žalovaný 1/ v súvislosti s vykonávaním protestných akcií vždy bol a konal proti vykonávaniu leteckých dní. Či už osobne alebo písomne komunikoval len s konateľom Slovenskej leteckej agentúry, s.r.o., a MÚ Sliač. Dá sa povedať, že žalobcu ako fyzickú osobu poznali len vtedy, keď im bola doručená žaloba. Zo strany žalobcu tu existuje dôkazné vákuum. Nápisy na transparentoch si jednoducho bez akéhokoľvek odôvodnenia privlastnil, i keď na nich bolo uvedené len "D. ".

37. Tiež tvrdenie súdu, že usporiadateľom a organizátorom leteckých dní je Ministerstvo obrany SR a Slovenská letecká agentúra, s.r.o., nie je pravdivé. Pokiaľ by súd vykonal dostatočné dokazovanie, zistil by, že usporiadateľom a organizátorom vykonávateľom leteckých dní bola vždy Slovenská letecká agentúra, s.r.o., konateľa R. D., ktorá zodpovedala za celý priebeh leteckých dní, a teda aj za ničenie životného prostredia a zdravie ľudí.

38. Podľa jeho názoru sú si nesplnil svoju povinnosť "v odôvodnení žaloby", keď žalovaného 1/ neuviedol vo veci všetky vyjadrenia a tiež ani prostriedky procesnej obrany. Nebral do úvahy dôkazy, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie vo veci. Je presvedčený o tom, že žalobca v podanej žalobe a podaniach ako fyzická osoba nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali podporu ním uvádzaných žalovaných skutkov, žalobca nezvládol dôkazné bremeno a nepreukázal, že sa žalovaný 1/ voči nemu ako fyzickej osobe dopustil protiprávneho konania.

39. K odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ odvolaním napadnutým výrokom rozsudku považuje za správne a v odvolaní prezentovanými tvrdeniami, či závermi žalovaného 1/ sa nestotožňuje a tieto namieta. Zároveň uviedol, že žalovaný 1/ vo svojom odvolaní neprezentoval žiadne právne relevantné skutočnosti a argumenty, ktoré by mohli privediť zmenu napadnutých výrokov.

40. Poukázal na to, že žalovaný 1/ v odvolaní namieta, že súd rozhodol na základe nesprávne zisteného skutkového stavu, avšak z obsahu odvolania žalovaného 1/ nevyplýva, v čom konkrétne mal súd prvej inštancie procesne pochybiť, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru uvedenému vo výroku I. rozsudku. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný 1/ sa v ňom výlučne iba odvoláva na svoje tvrdenia doteraz prezentované v konaní, vyjadruje sa ku skutočnostiam prezentovaným na pojednávaniach a snaží sa účelovo prezentovať, že žalovaný 1/ považuje žalobcu za údajne právnickú osobu a nie fyzickú osobou, snaží sa navodiť dojem, že listiny, ktoré priložil k odvolaniu majú údajne preukazovať, že výroky uvedené na transparentoch sa netýkajú žalobcu ako fyzickej osoby, resp. sú údajne pravdivé.

41. Ak žalovaný 1/ namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, bol povinný v odvolaní uviesť a preukázať, v čom konkrétne má spočívať toto pochybenie súdu, resp., čo preukazuje to, že súd nepostupoval podľa § 191 CSP. Z odvolania nevyplýva, že by si žalovaný 1/ splnil túto povinnosť. To, že sa žalovaný 1/ nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, samo osebe nie dôvodom, pre ktorý by bolo možné konštatovať, že rozhodnutie vo veci nie je správne.

42. V súlade s argumentami uvedenými v odvolaní žalobca uviedol, že z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že bolo náležite preukázané, že žalovaný 1/ na protestných akciách počas priebehu podujatia SIAF 2016 a SIAF 2017 verejne, prostredníctvom výrokov uvedených na sporných transparentoch, obvinil žalobcu ako fyzickú osobu z okradnutia viacerých osôb (vrátane žalovaného 1/), z neustáleho ničenia životného prostredia a životov ľudí, resp. žalobcu nazýval hanlivými označeniami, ale aj to, že žalovaný 1/ (aj žalovaný 2/ a žalovaný 3/) v konaní nijakým relevantným spôsobom nepreukázal pravdivosť prezentovaných výrokov, prípadne logických súvislostí, ktorý by oprávňovali označiť žalobcu za zlodeja, ničiteľa životného prostredia a životov ľudí, parazita, či rakovinu Sliačanov, resp., že by išlo

o vecnú kritiku, ktorá by sa opierala o pravdivé skutočnosti a z nich vychádzajúce logické závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú. Preto je zrejme, že súd v tomto smere rozhodol správne.

43. K tvrdeniam žalovaného 1/ k pojednávaniu zo dňa 17. 10. 2019 uviedol, že tieto nie sú nejakým spôsobom relevantné vo vzťahu k prejednávanej veci ani vo vzťahu k tomu, že súd prvej inštancie mal údajne dospieť z vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré tvorili rozhodný podklad pre rozhodnutie, keď žalovaný 1/ poukazuje na stretnutie uskutočnené ešte v roku 2015, ktoré nijako nesúviselo s protestnými akciami a výrokmi uvedenými na sporných transparentoch, ale taktiež sa nezakladajú ani na pravde, resp. účelovo deformujú realitu. Počas konania sa vyjadril k tomu, ako prebiehalo stretnutie v roku 2015, keď poukázal na list žalovaného 1/ zo dňa 13. 2. 2018, ktorým sa snažili od obchodnej spoločnosti Slovenská letecká agentúra, s.r.o., protiprávne získať finančný prospech z podujatia SIAF, pričom toto stretnutie nesúvisí s podstatou veci.

44. Tvrdenie žalovaného 1/, podľa ktorého bolo preukázané, že žalobca ako právnická osoba okradol žalovaného 1/, resp. za uvedený skutok údajne priamo a preukázateľne zodpovedá, považuje žalobca za nepravdivé a nepreukázané, až absurdné. Žalobca nikdy nikoho neokradol a voči tvrdeniam žalovaného 1/ sa ohradzuje. Výrok na transparente ho obviňoval nepravdivo nielen z okradnutia žalovaného 1/, ale aj z okradnutia iných subjektov.

45. Vo vzťahu k výroku o ničení životného prostredia a životov ľudí, kde žalovaný 1/ uviedol, že to môže urobiť len ten, kto vykonáva letecké dni, a to je R. D. ako právnická osoba, žalobca uviedol, že mu nie je zrejme, na základe čoho, akého dôkazu žalovaný 1/ dospel k tomuto záveru. Za nepreukázané považuje žalobca aj tvrdenie žalovaného 1/, podľa ktorého počas leteckých dní ničí životné prostredie a životy ľudí nadmerným hlukom a splodinami. Žalobca zdôraznil, že žalovaný 1/ (ako ani žalovaný 2/ a žalovaný 3/) v konaní nepredložili žiaden relevantný dôkaz, ktorý by akokoľvek potvrdzoval údajnú pravdivosť sporného výroku, podľa ktorého mal žalobca nielen okradnúť viaceré osoby, a mal ničiť životné prostredie a životy ľudí.

46. Vo vzťahu k tvrdeniu, že transparent sa ho netýka ako fyzickej osoby, žalobca uviedol, že z výrokov uvedených na transparentoch je jednoznačne zrejme, že tieto sa vzťahujú priamo na žalobcu ako fyzickú osobu a nie na akúkoľvek právnickú osobu, t. j. ani na obchodné spoločnosti, v ktorých je žalobca spoločník, či štatutárny orgán. Tiež dal do pozornosti žalovanému 1/, že ak by bolo zasiahnuté protiprávnym konaním do práv obchodnej spoločnosti, táto sa môže podľa Obchodného zákonníka domáhať ochrany svojej dobrej povesti.

47. Vo vzťahu k tvrdeniam o pojednávaní dňa 12. 12. 2019 žalobca uviedol, že sú irelevantné, zavádzajúce a nepravdivé. V prípade výpovede svedkyne N. K. uviedol, že ňou uvádzané skutočnosti nijakým spôsobom nesúvisia s vecou. Rovnako za irelevantnú možno považovať aj výpoveď svedkyne I.. V. I.. Je potrebné uvedomiť si, že to, či obsah čestného vyhlásenia, ktoré svedkyňa podpísala, svedkyňa aj priamo naformulovala, je bezpredmetné. Podstatné je, či obsah tohto vyhlásenia je skutočným prejavom vôle osoby, ktorá čestné prehlásenie podpisuje. Svedkyňa I.. V. I. jednoznačne potvrdila, že obsah si náležite prečítala, porozumela mu, súhlasila s ním a dobrovoľne ho podpísala. Vo vzťahu k námietke o údajnom doplnení dátumov na čestnom vyhlásení spätne inou osobou žalobca uviedol, že to, či svedkyňa disponuje kópiou podpísaného čestného vyhlásenia bez uvedenia dátumu ešte neznamená, že by čestné vyhlásenie malo byť datované spätne tak, ako to prezentoval žalovaný 1/ v priebehu konania. Žalobca obdržal predmetné čestné vyhlásenie s uvedeným dátumom, t. j. dátum naň nedopisoval.

48. Vo vzťahu k uvedenému žalobca uviedol, že nie je zrejme, ako výpoveď svedkyne I.. V. I. preukázateľne spochybňuje aj ostatné čestné vyhlásenia predložené v konaní. Tieto neboli v priebehu konania nikým spochybňované. Tiež nie je pravdou, že by žalobca namietal vykonanie výsluchu osôb, ktoré podpísali čestné vyhlásenia predložené v konaní. To, že netrval na ich výsluchu z dôvodu hospodárnosti, t. j. výsluch nenavrhol, neznamená, že namietal ich výsluch.

49. Tiež nie je pravda, žalovanému 1/ nebolo súdom umožnené predložiť listinné dôkazy, či navrhnúť vykonanie dôkazov vrátane ich doplnenia, či predniesť záverečnú reč. Žalovanému 1/ nič nebránilo v ktoromkoľvek svojom písomnom podaní navrhnúť vykonanie príslušných dôkazov v zmysle § 153 CSP. Žalovaný 1/ tak neurobil. Treba si uvedomiť aj to, že žalovaný 1/ nemá nárok na to, aby každý z dôkazov, ktorý predloží, či navrhne, bol zo strany súdu vykonaný. To, že súd zamietol vykonanie niektorých dôkazov, bolo z dôvodu, že nesúviseli s prejedávanou vecou.

50. Pokiaľ žalovaný 1/ priložil k odvolaniu zmluvy ako aj hlukovú štúdiu letiska Sliač, uviedol, že žalovaný 1/ v odvolaní predkladá listiny, ktoré počas konania pred súdom prvej inštancie nepredložil, pričom nič mu nebránilo v tom, by tak urobil, zároveň poukázal na § 154 CSP. Preto by odvolací súd na tieto listiny nemal prihliadať, ani sa nimi zaoberať. Navyiac tieto nemajú vo vzťahu k prejednávanej veci žiadnu relevanciu s výnimkou predložených zmlúv, ktoré potvrdzujú práve správnosť záverov súdu o

tom, že žalovaný 1/ vedel, že podujatie SIAF nie je organizované žalobcom. Podujatie SIAF organizuje každoročne Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, zabezpečuje, väčšinu služieb si objednáva na základe zmluvného vzťahu a teda žalobca ako fyzická osoba neorganizuje podujatie SIAF a ani ho ako fyzická osoba nezabezpečuje v prospech Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Tento záver vyplýva aj z doteraz vykonaného dokazovania. To nasvedčuje tomu, že napriek tomu, že žalovaný 1/ (resp. žalovaný 2/ a 3/) mal riadnu vedomosť o tom, kto je organizátorom podujatia SIAF, resp. aký subjekt zabezpečuje jeho realizáciu, napriek tomu prezentovali na protestných akciách výroky namierené proti žalobcovi ako fyzickej osobe.

51. V prípade tvrdenia žalovaného 1/, podľa ktorého nevníma žalobcu ako fyzickú osobou, ale ako právnickú osobu, žalobca uvádza, že toto tvrdenie je nanajvýš absurdné a v rozpore s elementárnou logikou, ale taktiež samo o sebe svedčí o jeho účelovosti. Poukázal na § 18 ods. 2 OZ, z obsahu ktorého vyplýva, aký subjekt je považovaný za právnickú osobu. Žalobca uvádza, že nie je spoločníkom, ako ani štatutárnym orgánom žiadnej právnickej osoby, ktorej názov by bol totožný s jeho menom, resp. priezviskom. Záverom uviedol, že žalovaný 1/ neberie do úvahy vykonané dokazovanie a naďalej bez racionálneho základu prezentuje v konaní preukázateľne nepravdivé a účelovo zavádzajúce tvrdenia.

52. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/. Poukázal na to, že podal odvolanie, na ktorom zotráva. K tvrdeniu žalobcu, že namiesto 15.000 EUR požaduje zaplatiť 5.000 EUR uviedol, že žalobca si uvedomil, že pôvodná suma nebola z jeho strany preukázaná a tak ju skúša znížiť. Žalovanému 1/ to pripadá ako správanie sa predavača na trhovisku na spôsob ak nedáš 15.000 EUR, tak daj aspoň 5.000 EUR. Uviedol, že už po podaní žaloby bolo cieľom žalobcu, aby zlikvidoval žalovaného 2/ a žalovaného 3/. O žalovaného 1/ mu vôbec nešlo. Zabudol však, že v konaní je to práve žalobca, ktorý musí oprieť žalobné skutky o jednoznačné, presné a nepriestrelné dôkazy. Má pochybnosti o tom, či žalobca vie, čo je to dôkaz, ako sa dá zadovážiť, čo môže a čo nemôže v súdnom konaní slúžiť ako dôkaz.

53. V odvolaní proti rozsudku žalobca nerieši svoju legitimitu vystupovať vo vzťahu k žalovaným ako fyzická osoba, na čo poukázali niekoľkokrát. K tomu sa žalobca nevyjadril písomne ani ústne. Do podania žaloby žalobcom o fyzickej osobe R. D. vôbec nevedeli a neprišli s ním do osobného, písomného ani iného kontaktu. Uviedol, že osobne sa kontaktovali (stretnutie na Mestskom úrade Sliač v týždni po leteckých dňoch roku 2015 a tiež potom aj písomne vždy len s konateľom SLA s.r.o. R. D. ako právnickou osobou.

54. Prehlásil, že ako žalovaný 1/ nemá nič spoločné so žalobcom. Medzi nimi nikdy nevznikol žiaden právny vzťah ani spor. Tento si vymyslel žalobca, aby mohol podať žalobu. Vždy vystupovali vo vzťahu k R. D. konateľovi SLA s.r.o. ako k právnickej osobe

55. Poukázal na to, že žalobca sa so svojím právnym zástupcom v honbe dosiahnuť odsúdenie žalovaných, pri ich plytkých vedomostiach v oblasti trestného práva, neváhal dopustiť konania, ktoré hraničí s podozrením zo spáchania trestného činu vydierania, keď navádzal žalobca súd, aby prijal nový petit, kedy by žalovaní boli povinní verejne sa ospravedlniť tak, že žalobca na náklady žalovaných umiestni na viditeľnom mieste pri autobusovej zástavke pri pamätníku druhej svetovej vojny a pri kostole v Meste Sliač transparent, na ktorom bude uvedené ospravedlnenie žalobcovi. Tento petit je hrubým zásahom do osobných práv a slobôd žalovaných, ponížením, potopením a dehonestáciou ľudskej dôstojnosti. Žalobca potom petit zmenil až po písomnom upozornení súdu, aby písomné podanie opravil. Svoju frustráciu žalobca ničím nepreukázal, napr. lekáorskými správami. Podľa jeho názoru žalobca do odvolania uvádza len to, čo mu vyhovuje a argumenty a dôkazy uvádzané žalovanými neberie do úvahy. Na záver vyslovil názor, že žalobca v odvolaní nevniezol do konania žiadne nové dôkazy a skutočnosti.

56. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 2/. Uviedol, že rozsudok voči žalovanému 2/ považuje za správny a odôvodnený. Poukázal na snahu žalobcu likvidovať jeho osobu hlavne po stránke finančnej za to, že sa ako každý iný občan zúčastnil protestných zhromaždení v roku 2016 a 2017, ktoré proti každoročnému vykonávaniu leteckých dní na letisku Sliač organizovalo a vykonávalo OZ DOST Sliač. Trvá na irelevantnosti účasti jeho osoby na tomto súdnom spore, do ktorého ho bez dôkazov zatiahol žalobca. So žalobcom nemal nič spoločné a voči nemu ako fyzickej osobe sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania a pred podaním žaloby s ním neprišiel do kontaktu ani konfliktu.

57. Odvolanie žalobcu považuje za kopu klamstiev, nezmyslov a dôkazmi nepodložených tvrdení. Vo vzťahu k jeho osobe neprišiel s ničím novým a stále opakuje zaužívané frázy. Neuvedomuje si, že ani jeden zo žalovaných nemá s ním ako fyzickou osobou nič spoločné. Žalobca tvrdí, že žalovaní 2/ a 3/ sa zúčastnili zhromaždení v roku 2016 a 2017, čo vyplýva z fotografií predložených žalobcom. Žalobcovo tvrdenie, že v roku 2016 sa zhromaždenia zúčastnili výlučne žalovaný 2/ a žalovaný 3/ , je ničím nepreukázané a pýta sa, odkiaľ mal žalobca fotografiu, keď na fotografii sú obaja žalovaní. Odpoveď je jednoduchá, fotografiu vyhotovila ďalšia osoba zúčastnená na proteste, pričom táto OZ DOST ju aj poskytla a protestu sa zúčastnili aj ďalšie osoby. Poukázal na to, že žalovaný 1/ vo vyjadrení

uviedol, že na proteste sa zúčastnili iba osoby zachytené na fotografii, to len preto, že nechcel do sporu zatáhať aj ďalšie osoby. Či sa osoba zúčastní na proteste len pasívnym stáťím, ako fyzická osoba alebo právnická osoba, nemá to žiadny význam.

58. Tvrdenie žalobcu, že žalovaní 2/ a 3/ sa zúčastnili zhromaždení s cieľom prejaviť svoj názor a bezprostredne stáli v tesnej blízkosti transparentov, je klamstvo, lebo neexistujú žiadne fotografie, ktoré by to potvrdzovali. Žalobca tvrdí, že transparenty boli vyhotovené žalovaným 2/, resp. žalovaným 3/ a na miesto konania zhromaždenia boli donesené a osadené priamo nimi. Ani k tomu neboli predložené dôkazy. Tvrdenie, že ich vyhotovili žalovaní 2/ a 3/, považuje za klamstvo žalobcu, pretože by museli mať technické vybavenie schopné takýto transparent vyrobiť. S výrobou transparentov on ako fyzická osoba nemá nič spoločné. Protestné zhromaždenie zorganizovalo OZ DOST Sliach. Koho majetkom boli transparenty, bolo jasne uvedené v spodnej časti transparentu, bolo to OZ DOST. V čase konania protestu v roku 2016 bol predsedom a štatutárom OZ DOST C. S., o čom žalobca vedel. Jeho názor žalobcu nezaujímal. V konaní preukázal, že tzv. čestné vyhlásenia naformuloval a napísal žalobca so svojím právnym zástupcom podľa toho, ako im vyhovovali a následne ich podsunuli osobám, ktoré ich podpísali. Žalobca nepreukázal, že by došlo k zmene jeho života, toto si len vymyslel, aby svoje tvrdenia urobil dôraznejšími. Nepredložil lekársku správu o tom, že by mal zdravotné problémy.

59. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 3/. Pokiaľ súd zamietol žalobu voči nemu z nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, rozhodnutie považuje za správne, zákonné a spravodlivé a v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu vyslovenom v bode 26 napadnutého rozhodnutia.

60. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu uviedol, že túto považuje za nepodloženú, založenú na nepreukázaných tvrdeniach a domnienkach žalobcu. Žalobca nepreukázal, že by on konkrétnym spôsobom bol autorom nápisov uvedených na transparentoch, resp., že by transparenty vyhotovil. Žalobca sa vo vyjadreniach vo vzťahu k jeho osobe nikdy nevyjadroval osobitne, svoju argumentáciu uvádzal vždy iba pridružené so žalovaným 2/. Žalobca nerozlišuje konanie medzi ním, žalovaným 2/ a žalovaným 1/. Jeho protiprávne konanie žalobca iba dedukuje, keď vychádza z fotografií, na ktorých je zachytené jedine to, že bol v blízkosti miesta, kde boli sporné transparenty umiestnené. To, že stál v tesnej blízkosti transparentov, resp. že ich na miesto samé údajne priniesol, čo nebolo preukázané a vôbec, že sa protestných akcií zúčastnil, nezakladá jeho pasívnu vecnú legitímáciu v konaní. Tieto skutočnosti nepredstavujú konanie, ktorým by bolo objektívne schopný neoprávnené zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Považuje za nehorázne, aby bol niekto sankcionovaný za to, že stojí v blízkosti transparentov, resp. za to, že sa zúčastní organizovaného protestného podujatia. Podľa jeho názoru účasť na protestnej akcii nezakladá jednotlivým účastníkom protestu zodpovednosť za priebeh (obsah) zhromaždenia. Účasťou na zhromaždeniach organizovaných žalovaným 1/, jeho účastníci a sympatizanti iba využívali svoje právo na slobodu prejavu zaručené im Ústavou SR, t. j. verejne vyjadrovali svoj názor, postoj k problému verejného záujmu, a to znečisťovaniu životného prostredia. Poukázal na to, že právo pokojne sa zhromažďovať je významným politickým právom, ktoré dáva občanom možnosť verejne prejať svoj názor. Pre demokraciu chápanú ako vládu ľudu, ľuďom a pre ľud je životnou nutnosťou šírenie informácií, myšlienok a názorov, či už pochvalných alebo kritických. Možno konštatovať, že sloboda zhromažďovania a právo prostredníctvom nej vyjadriť názory patrí k prvoradým hodnotám demokratickej spoločnosti, preto účastníci, ktorí sympatizovali s názormi prezentovanými počas protestných zhromaždení nezasiahli do osobnostných práv žalobcu.

61. Podľa jeho názoru za obsah zhromaždenia, priebeh, použitie prostriedkov a prejavy zodpovedá žalovaný 1/ ako zvolávateľ alebo usporiadateľ. Poukázal na zák. č. 84/1690 Zb., ktorý upravuje povinnosti zvolávateľa. Ak by aj teoreticky pripustil, že protestom došlo k zásahu do osobnostných práv určitej osoby, zodpovedá za tento zásah nanajvýš organizátor, usporiadateľ tohto zhromaždenia podľa § 420 ods. 2 OZ v spojení s § 853 OZ.

62. Nie je pravdivé tvrdenie, že sporné transparenty mal držať v rukách. Ani na fotografii nie je zachytený so spodným transparentom v ruke. Na protestnej akcii sa zúčastnili aj ďalšie osoby sympatizujúce s myšlienkami prezentovanými počas tohto zhromaždenia. Na fotografii predloženej žalobcom je zachytená osoba, starší muž, ktorá pridržiava svojou rukou transparent s názvom: „D. - parazit a rakovina Sliachanov“, no v okruhu žalovaných v predmetom konaní sa táto osoba nenachádza. Žalobca tak nepreukázal súdu základný predpoklad vzniku jeho zodpovednosti, a to konkrétne protiprávne konanie voči jeho osobe uskutočnené žalovaným 3/.

63. Je toho názoru, že kritickými nápsmi na sporných transparentoch nedošlo k takému zásahu do ochrany osobnosti žalobcu, v dôsledku ktorého by bolo opodstatnené priznanie satisfakcie tak v rovine písomného ospravedlnenia, ako aj finančnom vyjadrení. Je toho názoru, že tvrdenie uvedené na transparente v znení „D. - okradol aj OZ DOST“ je tvrdeným skutkovým opierajúcim sa o fakt, teda o

objektívne existujúcu realitu, ktorá je overiteľná, pričom oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti.

64. Čo sa týka zvyšku nápisu v znení „... naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí“ a vozovky boli „D. - parazit a rakovina Sliačanov“, zastáva názor, že v danom prípade išlo o vecnú kritiku (hodnotiaci úsudok) na problematiku znečisťovania životného prostredia v meste Sliač a jeho okolí počas konania tzv. leteckých dní SIAF. Je nesporné, že uvedený nápis nebol prezentovaný zo strany autora ako faktický údaj, ale toto tvrdenie má výlučne hodnotiacu povahu, ktorým autor prezentoval svoj subjektívny názor na celospoločenský, v danom prípade regionálny problém. Stotožňuje sa s názorom, že rozsudok nie je odôvodnený, rozsudok považuje za dostatočne odôvodnený.

65. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného 1/, tento namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko má za to, že sporné výroky na transparentoch sa netýkali žalobcu ako fyzickej osoby, ale ako osoby právnickej. Túto argumentáciu berie na vedomie a vzhľadom na fakt, že odvolanie žalovaného 1/ sa netýka jeho osoby, k odvolaniu sa nevyjadruje. Z tohto dôvodu žiadal napadnutý výrok IV. a V. potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

66. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného 3/ uviedol, že s nimi nesúhlasí, pričom žalovaný 3/ neprezentoval žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybnili skutočnosti prezentované žalobcom v jeho odvolaní. Vo vzťahu k žalovanému 3/, ale aj žalovanému 2/ uviedol, že bolo náležité preukázané, v čom spočívalo protiprávne konanie žalovaného 3/ a žalovaného 2/. Toto správanie vyplýva z fotografií, tvrdení žalovaných prezentovaných v priebehu konania ako aj z toho dôvodu, že žalovaní 2/ a 3/ nepopreli počas konania viacero skutkových tvrdení žalobcu, v dôsledku čoho sa tieto tvrdenia žalobcu musia považovať za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP. Tvrdenie žalobcu nie je založené iba na dedukcii vychádzajúcej z fotografií, ako to žalovaný 3/ uvádza.

67. Zdôraznil, že žalovaný 3/ je popredným členom žalovaného 1/, ktorý sa aktívne podieľa aj na samotnej činnosti žalovaného 1/, čo žalovaný potvrdil na pojednávaní 17. 10. 2019. Viackrát v priebehu konania uviedol viacero dôvodov, pre ktoré boli sporné výroky uvedené na transparentoch, resp. aj samotný údajný zmysel a účel týchto výrokov. Žalovaný 3/ v písomnom podaní sa zo dňa 28. 12. 2018 priamo potvrdil, že transparenty so spornými výroky sú transparenty žalovaného 3/ a 2/. Toto nasvedčuje tomu, že žalovaný 3/ je autorom výrokov, resp. myšlienok uvedených na transparentoch. Trvá na tom, že transparenty boli donesené a osadené do zeme priamo žalovaným 3/ a žalovaným 2/. V roku 2016 sa toho zúčastnili výlučne len žalovaní 3/ a 2/, tieto niekto iný nemohol priniesť a osadiť. Toto videlo viacero prítomných ľudí, medzi ktorými boli aj členovia organizačného tímu podujatia SIAF. Keďže protiprávne konanie žalovaného 3/ bolo totožné s protiprávnym konaním žalovaného 2/, nebolo potrebné vyjadrovať sa k obojm žalovaným samostatne.

68. K argumentu žalovaného 3/ vo vzťahu k právu na slobodu prejavu zaručenej Ústavou SR uviedol, že žalovaní sa protestných akcií nielen zúčastnili, ale aj na nich aktívne prejavovali svoj názor, protestovali predovšetkým prostredníctvom transparentov, na ktorých boli uvedené nepravdivé a urážlivé výroky o žalobcovi, realizáciou ústavného práva slobody prejavu, resp. práva zhromažďovať sa nemožno protiprávne zasahovať do práv iných osôb, taktiež prezentovali nepravdivé a urážlivé výroky o žalobcovi ako fyzickej osobe na protestných akciách, čo nemožno považovať za prejav postoja k problému verejného záujmu, k znečisťovaniu životného prostredia.

69. Za nepravdivé a účelové považuje tvrdenie s odkazom na § 420 ods. 2 OZ v spojení s § 853 OZ, nakoľko každá fyzická osoba je plne zodpovedná za svoje konanie a správanie, preto sa nemôžu zbaviť zodpovednosti len tým, že budú tvrdiť, že protiprávne konanie realizovali na zhromaždení, o ktorého uskutočnenie požiadala iná osoba. Ustanovenie § 420 ods. 2 v spojitosti s § 853 OZ nie je možné aplikovať na konanie žalovaného 3/ a žalovaného 2/. Pokiaľ by došlo k akceptovaniu argumentácie žalovaného 3/, malo by to za následok, že akékoľvek protiprávne konanie, resp. správanie fyzickej osoby realizované na akomkoľvek zhromaždení, by táto fyzická osoba nebola zodpovedná, resp. by sa táto zodpovednosť prenášala automaticky na organizátora, resp. usporiadateľa tohto zhromaždenia, čo je priamom rozpore s § 415 a § 420 ods. 1 OZ ako aj s doterajšou ustálenou praxou.

70. K námietke, že sa na protestnej akcii zúčastnili aj ďalšie fyzické osoby a žaloba smeruje len proti žalovanému 3/ a žalovanému 2/, uviedol, že dôvodom žaloby proti nim je to, že protestnej akcie v roku 2016 sa zúčastnili výlučne žalovaný 3/ a žalovaný 2/, zároveň boli obaja hlavnými aktérmi a iniciátormi protestných akcií v roku 2016 a 2017, žalobca pri podávaní žaloby disponoval výlučne len osobnými údajmi žalovaného 3/ a žalovaného 2/, preto vzhľadom na § 132 ods. 1 CSP mal žalobu podať len voči týmto osobám.

71. Z dokazovania vyplýva, že žalovaný 3/ sa protestných akcií zúčastnil úmyselne za účelom prezentovania nepravdivých a urážlivých výrokov o žalobcovi s cieľom poškodiť jeho dobré meno

a spôsobiť mu ujmu. Žalovaný 3/ aj priamo ústne pri komunikácii s právnym zástupcom žalobcu v prítomnosti príslušníkov SBS prezentoval a obhajoval sporné výroky.

72. Namietal proti záveru, že kritickými nápismi nedošlo k zásahu do ochrany osobnosti. V konaní bolo preukázané, že došlo k zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti a má nárok na písomné ospravedlnenie voči porušovateľovi, v zmysle jeho odvolania jednoznačne vyplýva, že názor súdu prvej inštalácie o nepriznaní náhrady nemajetkovej ujmy nebol správny a má mu byť v konaní priznaný nárok na jej náhradu.

73. K tvrdeniu uvedenom na transparente, že okradol aj OZ DOST, nebolo zo strany ani jedného zo žalovaných náležite preukázané, že by okradol žalovaného 1/, či ďalšie subjekty.

74. Vo vzťahu k argumentu ohľadom znenia transparentu, že naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí, uviedol, že súd prvej inštalácie v odôvodnení jednoznačne konštatoval, že nebola nejakým spôsobom preukázaná pravdivosť výrokov, resp. ani skutočnosť, že by malo ísť o vecnú kritiku, resp. hodnotiaci úsudok. Žalobca sa už v žalobe vyporiadal s tým, prečo sporné výroky nie je možné považovať za vecnú kritiku, či hodnotiaci úsudok. Toto tvrdenie je nepravdivé a nepodstatné, pretože nikdy neničil životné prostredie a životy ľudí ani nepoškodzoval a nezasahoval do životného prostredia. Výrok „D. - parazit a rakovina Sliachanov“ nijako nesúvisí s problematikou životného prostredia, iba uráža žalobcu.

75. K odôvodneniu rozsudku uviedol, že súd sa náležite nezaoberal viacerými podstatnými skutočnosťami (tvrdenie, dôkazy), ktoré mali pre posúdenie veci zásadný význam a ani žiadnym relevantným dostačujúcim spôsobom neodôvodnil, prečo sa nimi nezaoberal.

76. V podaní z 28. 5. 2020 vo vzťahu k žalovanému 2/ uviedol, že ním prezentované tvrdenia v priebehu konania sú zavádzajúce a nie sú v súlade so samotným správaním žalovaného 2/ počas priebehu jednotlivých zhromaždení a priebehu súdneho konania. Súdu dal do pozornosti, že žalovaný 2/ v priebehu súdneho konania podal na žalobcu už druhé vymyslené trestné oznámenie, najskôr ho účelovo obvinil z trestného činu korupcie, v dôsledku čoho žalobca musel absolvovať výsluch na národnej kriminálnej agentúre v Banskej Bystrici, trestné oznámenie bolo odmietnuté. Neskôr účelovo ho obvinil z trestného činu vydierania, ku ktorému malo dôjsť tým, že počas tohto konania žiadal súd o zmenu časti žalobného návrhu, t. j. tým, že žalobca realizoval procesné práva, ktoré mu umožňuje civilný sporový poriadok. Aj v tejto veci absolvoval výsluch. Je toho názoru, že žalovaný 2/ sa týmto postupom snaží docieľiť to, aby pod nátlakom opakovaných trestných oznámení na jeho osobu zobral žalobu späť alebo ide o akt pomsty, že sa domáha na súde ochrany svojho práva na ochranu osobnosti. Ide o ciele konanie nasmerované na jeho osobu s cieľom poškodiť mu. Nakoľko žalovaný 2/ mása je bývalý policajný vyšetrovateľ, je si dobre vedomý, že napriek tomu, že vymyslené trestné oznámenia budú odmietnuté. Súčasné konanie žalovaného 2/ nasvedčuje a potvrdzuje pravdivosť tvrdení žalobcu, podľa ktorých žalovaný 2/ sa snaží vyvíjať akúkoľvek aktivitu, ktorá je účelovo namierená proti žalobcovi ako fyzickej osobe s cieľom poškodiť jeho dobré meno.

77. Žalobca podaním zo dňa 1. 6. 2020 podal repliku k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/. Zotrvál na svojich skorších vyjadreniach, pričom vo vzťahu k žalovanému 1/ uviedol, že nie sú v ňom prezentované žiadne relevantné skutočnosti, ku ktorým by sa už nevyjadril. To isté uviedol vo vzťahu k žalovanému 2/, pričom doplnil, že sa ohradzuje voči tvrdeniu žalovaného 2/, že ho chce žalobca zlikvidovať.

78. Žalovaný 3/ vo vzťahu k písomnému vyjadreniu žalobcu zo dňa 18. 2. 2020 a 10. 3. 2020 uviedol, že pokiaľ ide o autorstvo sporných výrokov, naďalej zastáva názor, že žalobca v konaní náležite a bez pochyb nepreukázal, že autorom sporných výrokov je výlučne on. Ak by aj bol autorom myšlienok či nápisov na transparentoch, z akého dôvodu žalobca by žaloval ostatných žalovaných. Tvrdenie žalobcu, že je popredným členom žalovaného 1/ alebo že bol účastný na mieste, kde sa konali protestné akcie, nezakladajú, resp. nepreukazujú jeho autorstvo výrokov uvedených na transparentoch. Žalobca pasívnu legitímáciu odvodzuje iba od toho, že prejavoval sympatie k činnosti, ktorú vyvíja žalovaný 1/. Zdôraznil, že účasť na protestnej akcii/zhromaždení nezakladá jednotlivým účastníkom procesu zodpovednosť za priebeh (obsah) zhromaždenia.

79. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že kritickými nápismi na sporných transparentoch nedošlo k takému zásahu do ochrany osobnosti žalobcu, v dôsledku ktorého by bolo opodstatnené priznanie satisfakcie tak v rovine písomného ospravedlnenia ako aj vo finančnom vyjadrení. Poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Zvolen, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 10. 1. 2017, z ktorého vyplýva, že osoba s priezviskom D. bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti majetku krádežou, nakoľko dňa 27. 8. 2016 odcudzila žalovanému 1/ 2 kusy transparentov, čím spôsobila škodu. Oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 5. 2010, sp. zn. 4 Cdo/149/2009). Pokiaľ ide o zvyšok nápisu, že ničí životné prostredie a životy ľudí atď., zastáva názor, že ide o vecnú kritiku, hodnotiaci úsudok.

80. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výroku I., II. a IV.

81. Vo výroku III., ktorým súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy, a vo výroku V. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a § 391 ods. 1, 2 CSP.

82. Vo výroku VI., ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania medzi žalobcom a žalovanými 2/ a 3/, rozsudok zmenil podľa § 388 CSP.

83. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

84. V danom konaní sa žalobca domáhal práva na ochranu svojej osobnosti v zmysle § 11 OZ, a to občianskej cti, do ktorého práva bolo zasiahnuté počas protestnej akcie, ktorá bola organizovaná ako povolená Mestom Sliač počas leteckých dní SIAF v roku 2016 a 2017 formou pokojného zhromaždenia, pričom DOST - Dáme obyvateľom Sliača ticho, občianske združenie, vyjadrilo svoj protest formou transparentov s nápismi, ako aj komunikáciu a diskusiou zástupcov tohto združenia s okolím.

85. OZ DOST v oznámení protestnej akcie zo dňa 25. 8. 2016 oznámilo Mestskému úradu Sliač, že v dňoch 27.8 a 28. 8. 2016 uskutoční protestnú akciu zameranú proti konaniu medzinárodných leteckých dní na letisku Sliač pred hlavným vchodom pre návštevníkov podujatia formou protestných transparentov. Z oznámenia vyplýva, že účelom a zmyslom tejto akcie je zameranie proti konaniu medzinárodných leteckých dní na letisku Sliač, čomu by mal zodpovedať aj účel protestu aj jeho vyjadrenie.

86. Na transparentoch sa nachádzali výroky: „D. - okradol aj OZ DOST a naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí“ a „D. - parazit a rakovina Sliačanov!“.

87. Okresný súd aplikujúc ustanovenie § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 OZ dospel k záveru, že došlo do zásahu osobnosti žalobcu, pričom poukázal na to, že zástupcovia žalovaného 1/ mali vedomosť o tom, že usporiadateľom a organizátorom leteckých dní je Ministerstvo obrany Slovenskej republiky a Slovenská letecká agentúra, s.r.o., pričom však vo svojom proteste označili priezvisko žalobcu, o ktorom prezentovali informácie, ktorých pravdivosť v konaní nebola preukázaná. Súd v tejto časti žalobe vyhovel (výrok I.)

88. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne a odvolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj jeho odôvodnením. Na doplnenie a zvýraznenie správnosti uvádza, že vykonaným dokazovaním mal okresný súd dostatočne preukázať, že žalovaný 1/ neprimerane zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Predovšetkým zdôrazňuje, že žalovaný v oznámení o protestnej akcii deklaroval, že protestuje proti uskutočňovaniu leteckých dní na letisku Sliač. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný 1/ veľmi „symbolicky“ protestoval voči leteckým dňom tak, aby to skutočne zvýraznilo zmysel a účel protestnej akcie, ktorá mala poukázať na prípadné negatívne dôsledky tejto akcie. V proteste výrazne prevládla animozita voči osobe žalobcu, pričom si nemožno nepovšimnúť spôsob a vyjadrenie, či vyhotovenie transparentov, kde výrazným červeným tučným písmom je zvýraznené priezvisko žalobcu. K tomu treba mimochodom dodať, že ak sa žalovaní 2/ a 3/ bránia, že na vyhotovenie transparentov nemali technické prostriedky, tak to nie je pravda, ak pri niektorých transparentoch ide o obyčajný nápis na kartónovom papieri. Vyhotovenie transparentu v tejto forme je rýchle a lacné, ale účinné, pretože dokáže rovnako oznámiť okoliu názor protestujúcich. Dokonca možno dospieť k záveru, že obsahom ani nesmeruje protest proti leteckým dňom, ale priamo voči osobe žalobcu, ktorému pripisujú vinu na tom, že vôbec táto akcia sa uskutočňuje.

89. Letecké dni prebiehajú dva dni v roku, prípadne s príchodom s príchodom a odletom účastníkov 4 dni. Treba si však povšimnúť dlhodobú prevádzku letiska, civilné lety, cvičné lety stíhačiek, ktoré rovnako spôsobujú následky, na ktoré poukazujú žalovaní. Žalovaní tak protestujú voči dvom dňom, ale činnosť letiska počas celého roka im zjavne nevádi, čo evokuje záver, že uvedenie priezviska žalobcu je o to zarážajúce. Ak žalovaní protestovali, nie je zrejme, prečo nepoužili heslá v zmysle ohlásenia protestnej akcie, že namietajú uskutočnenie takejto akcie, teda SIAF. Prítom je zarážajúce, že vôbec bolo vyvolané rokovanie so spoločnosťou Slovenská letecká agentúra, s.r.o, ktorej konateľom a jediným spoločníkom je žalobca v snahe získať určitý podiel na zisku, prípadne určité odškodnenie, kompenzáciu za obmedzenia, ktoré letecké dni sprevádzajú. Protesty nesmerujú voči tejto právnickej osobe, na transparentoch sa nenachádza označenie osoby, ktorá organizuje letecké dni a ktorú vinia z následkov. Názov Slovenská letecká agentúra, s.r.o, sa nenachádza na žiadnom s transparentov. Z transparentov

nemožno nijako vyvodit', že D. je osoba, ktorá má spojenie s hlavným organizátorom, právnickou osobou. Je označený len priezviskom. Transparenty neobsahujú napr. protest: „Slovenská letecká agentúra, s.r.o dost“ alebo „Slovenská letecká agentúra, s.r.o, - parazit a rakovina Sliachanov“.

90. Odvolací súd dáva do pozornosti, že organizovanie leteckých dní nie je akciou Slovenskej leteckej agentúry, s.r.o, ale Ministerstva obrany SR. Voči nemu žalovaný 1/ nijako neprotestuje. Iniciátorom a objednávatelom je Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky. Organizáciu zabezpečuje na základe zmluvných podmienok Slovenská letecká agentúra, s.r.o.. Nič nebráni tomu, aby Slovenská republika, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky uzatvorila zmluvu na organizáciu leteckých dní s inou spoločnosťou. SIAF patrí každý rok medzi najväčšie kultúrno-spoločenské podujatia na Slovensku. Slovenská letecká agentúra, s.r.o., nemôže sama bez ďalšieho túto akciu organizovať. Ministerstvo v súvislosti s pandemiou prostredníctvom ministra vyjadrilo nádej a jednoznačnú podporu pre organizáciu podujatia v nasledujúcich rokoch, pričom minister uviedol: „Verím, že o rok už so SIAF-om budeme môcť počítať, pretože predstavuje vynikajúcu príležitosť na prezentáciu spôsobilostí a techniky našich ozbrojených síl, ako aj ozbrojených síl našich spojencov. V neposlednom rade však ide tiež o veľký prínos pre regionálnu ekonomiku,“ Zároveň doplnil, že ako minister urobí do budúcnosti všetko pre silnú podporu podujatia zo strany rezortu obrany ako hlavného partnera.

91. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že tvrdenia uvedené na transparentoch neboli preukázané ako pravdivé. Je nepochybné, že vyjadrený odpor smeruje voči žalobcovi ako osobe známej, mediálne vystupujúcej v rámci organizácie SIAF. Nemožno akceptovať námietku o nedostatočnom zosobnení žalobcu s nápisom na transparentoch. Vzťah medzi účelom protestnej akcie (SIAF) a tvrdením „D.-okradol aj OZ DOST a naďalej ničí životné prostredie a životy ľudí“ nie je v zhode s oznámením obsahu protestnej akcie. Organizátor akcie, teda žalovaný 1/ jednoznačne zodpovedá za obsah transparentov a priebeh akcie. Nebolo preukázané, že by OZ DOST okradol žalobca. Ak žalovaný broja proti ničeniu životného prostredia, tak tieto ničivé výsledné produkty leteckého dňa (hluk, spaliny), žalobca sám nijako životné prostredie neničí.

92. Ak bol žalobca označený za parazita Sliachanov, treba dodať, že pojem parazit zo sociologického hľadiska je osoba žijúca na úkor iných alebo politického či hospodárskeho systému. Pojem rakovina predstavuje zhubný nádor, nie je zrejme, čo tým malo byť vyjadrené, ale ide o označenie, ktoré spája so žalobcom negatívne vlastnosti ničiace Sliachanov.

93. Žalovaný organizáciou a účasťou na povolenom zhromaždení realizovali svoje právo na slobodu prejavu garantované čl. 26 ods. 1, 2 Ústavy SR, podľa ktorej sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. (2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Podľa ods. 4 slobodu prejavu možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

94. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti.

95. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 1/ realizujúci svoje ústavné právo zasiahol do ústavného práva žalobcu na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti. Sloboda prejavu nie je absolútna a neohraničená. Súd posudzuje dve protichodné práva a rozhoduje podľa toho, ktorému právu alebo záujmu pripíše väčší význam. Súd teda rieši otázku, čo je pre spoločnosť dôležitejšie, ochrániť právo jednotlivca alebo slobodu prejavu. Ústava spoločne s Európskym dohovorom na ochranu ľudských práv vymedzuje prípady, v ktorých možno obmedziť slobodu prejavu. Ústava v článku 26 a Dohovor v článku 10 stanovujú tri základné podmienky, keď možno obmedziť slobodu prejavu. Pritom všetky nasledujúce podmienky musia byť splnené súčasne: 1. Obmedzenie slobody prejavu je vymedzené v zákone. 2. Ide o tzv. legitímny účel - účel obmedzenia slobody prejavu je uvedený v danom článku (čl. 26 ústavy alebo článok 10 dohovoru). Ústava vymedzuje tieto legitímne účely: ochrana práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochrana verejného zdravia a mravnosti. Napríklad z dôvodu ochrany povesti iných je zakázané šírenie nepravdivých informácií o niekom inom, takéto obmedzenie slobody prejavu je v Občianskom zákonníku ako aj v Trestnom zákone.

96. Dané obmedzenie možno považovať za opatrenie, ktoré je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti. Termín nevyhnutný v demokratickej spoločnosti sa vždy posudzuje v konkrétnom prípade, pričom sa berie najmä ohľad na obsah prejavu a záujem verejnosti o danú vec, to znamená, či a prečo je pre spoločnosť významné vedieť obsah prejavu.

97. Sloboda prejavu neznamena, že každý má právo povedať čokoľvek. Sloboda každého z nás sa končí tam, kde sa začína právo druhého. Sloboda prejavu nemôže byť zneužitá na zásah do práva inej osoby. Človek si prirodzene chráni svoje súkromie, buduje si svoje dobré meno a záleží mu na tom, ako

ho vnímajú jeho blízki, priatelia i širšia verejnosť. Ak mu niekto do týchto hodnôt zasiahne, napríklad ohováraním a šírením nepravdivých informácií, bude to pociťovať ako ujmu. Negatívne informácie, aj keď sú nepravdivé, môžu znížiť vážnosť osoby v spoločnosti, autoritu na pracovisku, narúšajú priateľstvá i rodinné vzťahy. V konaní bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahom nepravdivými tvrdeniami. Súd posúdil mieru tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti (osobnej cti a dobrej povesti) v kontexte so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. V rozhodovanom prípade došlo k zverejneniu nepravdivého údaj, čo v určitých prípadoch nemusí predstavovať neoprávnený zásah do osobnostných práv, k nim dochádza vtedy, ak tento zásah presiahol určitú prípustnú intenzitu v takej miere, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Vo vzťahu k argumentom žalovaných treba podotknúť, že v danom prípade nejde o hodnotiaci úsudok žalovaného 1/, pretože vo svojom prejave na transparente uviedli fakty, nepravdivé skutkové okolnosti, pričom z nich nevyvodzovali svoj názor, úsudok. V konaní bolo preukázané, že tvrdenia uvedené na transparentoch nie sú pravdivé. Nijako nepreukázali, že by sa žalobca priživoval na Sliáčanoch, teda žil "z nich", odčerpával rozpočet obce, či inak sa nezákonne obohacoval na ich úkor.

98. Odvolací súd považuje sa správne, že súd prvej inštancie pri kolízii základných práv uprednostnil ochranu cti a dobrej povesti žalobcu, ktoré bolo zasiahnuté nepravdivými tvrdeniami, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že podľa oznámenia protest bol ohlásený vo vzťahu ku konaniu leteckých dní, nie vo vzťahu k žalobcovi. V danom prípade treba prihliadnúť aj na skutočnosť, že žalobca nie je verejne činná osoba, keď organizáciu SIAF zabezpečuje prostredníctvom právnickej osoby, za ktorú verejne vystupuje. Na základe svojej činnosti je však známy v širšom okruhu ľudí, ktorí sledujú dané podujatie, a aj keď návštevník by priamo nevedel priezvisko spojiť s osobou, má možnosť si túto informáciu dohľadať a zistiť, že ide o žalobcu.

99. V danom prípade nejde ani o uverejnenie pravdivej informácie. Občiansky zákonník poskytuje ochranu osobnej cti voči takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a ohrozujú tak vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného charakteru a zverejnením neprípustných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. Ak sú v kritike osôb použité výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky neprimeraný a vyplýva z nej úmysel znevážiť či uraziť kritizovanú osobu (tzv. intenzívny exces), ide o kritiku neprimeranú, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu fyzickej osoby.

100. Obrana žalovaného 1/, že obsah transparentov smeroval voči osobe konateľa, nie ako fyzickej osobe, je účelové tvrdenie, pretože uviedli priezvisko žalobcu, nijako z transparentu nevyplýva, že toto meno spájajú s osobou konateľa, či právnickou osobou zabezpečujúcou letecké dni, o ktorej na transparentoch nie je ani zmienka. V konaní nebolo preukázané, že transparent ukradol žalobca, čo tvrdí žalovaný 1/. Ak žalovaný 1/ tvrdí, že žalobca ako fyzická osoba, nemá žiadny právny vzťah k vykonávaniu medzinárodných leteckých dní, potom jeho tvrdenie je máťúce, pretože si treba uvedomiť, že R.U. je fyzická osoba, človek, ktorý je označený menom a priezviskom. Priezvisko je identifikačný údaj pre osobu fyzickú tak, ako obchodné meno pre právnickú osobu. Ak žalobca vystupuje ako konateľ spoločnosti, vystupuje ako človek, fyzická osoba, nemôže vystupovať ako „konateľ“. Aj konateľ je fyzickou osobou, ide len o jeho postavenie v spoločnosti a jeho práva vo vzťahu k spoločnosti, v mene ktorej koná. Žalovaný 1/ neidentifikoval na transparentoch žiadneho konateľa právnickej osoby.

101. Odvolací súd považuje za správny aj rozsudok okresného súdu vo výroku IV., ktorým žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Na doplnenie dodáva, že protestná akcia bola organizovaná žalovaným 1/, ktorý aj oznámil jej uskutočnenie a ktorá bola tomuto subjektu povolená. Je samozrejmé, že protestnú akciu vykonáva zoskupenie určitých osôb, ktoré na akcii prezentujú svoje postoje zaručené Ústavou SR. Na tejto protestnej akcii vystupovali žalovaní 2/ a 3/ ako členovia tohto združenia, v mene občianskeho združenia aj aktívne konali, preto aj mohli priniesť transparenty, dokonca ich aj vyhotoviť. Pokiaľ by neboli združení v občianskom združení, prípadne by ako fyzické osoby vyjadrovali svoj názor bez ohlásenia, v takom prípade by bola daná pasívna legitímácia žalovaných 2/ a 3/. Je logické, že vyjadrenia týchto žalovaných v rámci konania boli podávané ako fyzickými osobami, keď vyjadrovali svoje postoje (ktoré vyjadrili aj ako osoby združené v občianskom združení), avšak bolo preukázané, že tieto verejne prejavili na dovolenej akcii, pričom z transparentov dostatočne vyplýva, že ide o protestnú akciu organizovanú žalovaným 1/. Argumenty žalobcu v jeho odvolaní voči týmto žalovaným nepovažuje za akceptovateľné, pretože v opačnom prípade by nastala situácia, že by bolo možné stíhať každú osobu, ktorá sa dostaví na protestné zhromaždenie, čo je nemysliteľné. Za organizáciu a dodržiavanie pravidiel je práve zodpovedný organizátor, nie osoba, ktorá sa ho zúčastní, pokiaľ nevykazuje znaky samostatne konajúcej fyzickej osoby, pokiaľ takáto osoba koná v rozpore s účelom zhromaždenia, je organizátor zodpovedný

zabezpečiť priebeh protestnej akcie v súlade s jej oznámením a urobiť aj určité opatrenia voči takýmto osobám. Ak by súd prijal argument žalobcu, potom by žiadna právnická osoba, či občianske združenie, hoci má to právo, realizovať svoje ústavné práva, nič na tom nemení ani skutočnosť, že o veľkej miere na znení a obsahu transparentu mali osoby združené v ňom. Rozhodnutie okresného súdu preto odvolací súd považuje za správne.

102. Odvolací súd zmenil výrok VI. o trovách konania, keď dospel k záveru, že v súlade s ust. § 257 CSP výnimočne nepriznal náhradu trov konania žalovaným 2/ a 3/, pretože zistil dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočnosť spočíva v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Hoci žalovaní 2/ a 3/ boli v konaní úspešní a žaloba bola voči nim z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie zamietnutá, súd prihliadol na okolnosti, za ktorých došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu, ako aj na tvrdenia žalovaných v konaní a ich osobné postoje, ktoré ako fyzické osoby aj vo svojom odvolaní a vyjadreniach zastávajú a prezentujú a ktoré sú v zhode s vyjadreniami, ktoré produkujú pod hlavičkou žalovaného 1/, pričom v konaní bolo preukázané, že žalovaní 2/ a 3/ sú hlavnými organizátormi, aktívne vystupujú v mene združenia, teda sú zodpovední aj za vyhotovenie transparentu, ktorý zasiahol dopráv žalobcu. Bolo by krajne nespravodlivé, ak by žalobca bol povinný hradiť náhradu trov konania, keď práve v dôsledku ich konania došlo k zásahu, hoci konali pod hlavičkou občianskeho združenia. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že protestná akcia bola povolená pre počet zúčastnených do 10 osôb.

103. Odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku III. a výroku V., ktorým súd zamietol žalobu o nahradenie nemajetkovej ujmy a o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/. Námiety žalobcu uvedené v odvolaní považuje odvolací súd za dôvodné. Rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, pričom vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k následkom protiprávneho konania, z toho dôvodu došlo aj k následnej nesprávnej aplikácii príslušných právnych noriem. Okresný súd vyšiel zo zistenia, že dĺžka protiprávneho konania bola niekoľko hodín v priebehu jedného dňa počas kalendárneho roka, transparenty boli staticky umiestnené a protestná akcia bola pokojná. Tieto závery sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a predloženými dôkazmi, pretože transparenty mali statické umiestnenie na strategickom mieste, mohlo ich vidieť čo najviac ľudí, a to pri parkovisku. Leteckých dní sa zúčastňuje približne 100 000 ľudí, okrem toho fotografie boli umiestnené na internetovej stránke, ktorá bola následne zrušená, taktiež informácia bola mediálne publikovaná. S obsahom protiprávneho konania sa tak mohla oboznámiť široká verejnosť, pričom osoba žalobcu, ktorá bola na transparentoch označená, nie je osoba neznáma, pričom v súvislosti s organizáciou SIAF žalobca vystupoval aj v médiách, bol aktívny počas leteckých dní.

104. Okresný súd dôsledky zásahu nevyhodnotil, odvolací súd nepovažuje za dostatočné vyhodnotenie poukázaním na hromadný dôkaz, čestné vyhlásenia, keď z rozsudku nevyplýva, čo súd z týchto čestných vyhlásení zistil, aký bol ich obsah, no napriek tomu vyvodil záver, že zásah neodôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy. Súd taktiež nesprávne vyhodnotil výpoveď žalobcu, že konanie žalovaného 1/ nemalo negatívne následky, či iný závažný dôsledok životu žalobcu.

105. Odvolací súd je toho názoru, že je morálne zadosťučinenie nemožno považovať vzhľadom na intenzitu a spôsob zásahu žalovaným 1/ za postačujúcu, preto je potrebné aplikovať § 13 ods. 2 OZ, samozrejme potom, čo okresný súd prípadne doplní dokazovanie, ale predovšetkým vyhodnotí navrhnuté dôkazy. Je nepochybné, že uverejnené tvrdenia na transparentoch zasiahli do občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti v spoločnosti žalobcu. Tento bol označený za páchatel'a trestnej činnosti, ktorá je všeobecne považovaná za protispoločenskú a nemorálnu a ako taká je spoločnosťou odsudzovaná. Za závažnú okolnosť odvolací súd považuje aj to, že k zásahu nedošlo v malom okruhu osôb, ale prostredníctvom transparentov, ktoré boli prístupné širokej verejnosti počas konania SIAF, o ktorý je mimoriadny záujem a má vysokú návštevnosť. Vzhľadom na okolnosti zásahu nie je potrebné skúmať, či a aká majetková ujma žalobcovi vznikla týmto zásahom. Pre účely priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch bolo postačujúce zistiť, k zásahu akej povahy došlo, do ktorého z osobnostných práv a akým rozsahom dopadu a s akými následkami v nemateriálnej sfére osobnosti žalobcu bolo zasiahnuté, čo žalobca preukazuje doloženými čestnými prehláseniami. Odvolací súd podotýka, že potreba finančnej satisfakcie narastá v priamej úmere s mierou zavinenia pôvodcu zásahu, pretože vyššou mierou zavinenia je vždy neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv zosilnená. Žalovaný využívajúc masové podujatie neodôvodnene zasiahol do práv žalobcu, hoci proklamoval, že protestuje proti leteckým dňom, v skutočnosti svoju činnosť v prevažnej miere zamerával voči osobe žalobcu. Taktiež nie je ani zrejmé, akým spôsobom občianske združenie namieta následky spojené s prevádzkou letiska počas iných dní, ktoré majú rovnaký dopad, ako letecké dni, ktoré sa konajú len v 2 dni v roku.

106. Okresný súd vo veci riadne vykoná relevantné navrhnuté dôkazy, tieto vyhodnotí vo vzťahu k skutočnému zásahu v nemajetkovej sfére žalobcu, zároveň rozhodne o trovách konania medzi žalobcom

a žalovaným 1/. Na záver odvolací súd dodáva, že žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a súd tento nárok zamietol v celom rozsahu, predmetom odvolacieho konania je celý nárok vo svojom základe a nielen finančné vyjadrenie nároku v časti. Odvolací súd nemôže ponechať nárok v časti zamietnutý a v časti ho zrušiť. Žalobca nezobral žalobu späť v tejto časti. Môže tak urobiť pred súdom prvej inštancie.

107. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).